ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Завтра — День святого Валентина

Сім хвилин на любов

СТОР. 6

Відродження

Магнетизм борщівської сорочки

СТОР. 10

Король шпигунів

Я одесит! Я із Одеси, здрасьтє...

СТОР. 12

№ 26 (4776) СУБОТА, 13 ЛЮТОГО 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Калуш тепер зона надзвичайної екологічної ситуації

Ранкове засідання 12 лютого

Після оголошення депутатських запитів парламентарії розглянули й 392 голосами ухвалили законопроект про затвердження Указу Президента «Про оголошення територій міста Калуш та сіл Кропивник і Сівка-Калуська Калуського району Івано-Франківської області зоною надзвичайної екологічної ситуації». Нагадаємо, 17 січня 2010 року в Калуші Івано-Франківської області було проведено місцевий консультативний референдум, на якому 97,3 відсотка громадян міста, а це 70 тисяч мешканців, які взяли участь у даному опитуванні, висловили занепокоєння екологічним станом навколишнього природного середовища. СТОР. 2

У НОМЕР

Усі заполітизовані, розслабтеся!

В останню неділю перед Великим постом, 14 лютого, у Кам'янці-Подільському зустрінуться... солдатська каша, чумацький чай, козацькі юшка і куліш. Звичайно ж, таке може відбутися лише під час святкування Масниці. До міських організаторів свята приєдналися також культпрацівники району. Веселі забави з відтворенням народних традицій, театралізоване дійство, парад духових оркестрів, вистава лялькового театру «Рукавичка», конкурс снігових скульптур, зимовий ярмарок, катання на конях, санчатах та різноманітних підручних засобах, українська дискотека обіцяють привабити багато охочих. СТОР. 5

Золоті діри Шахтарська

Як павутина плетуться підземні тунелі в Донецьких степах. Земля провалюється під ногами, приховуючи загиблі шахтарські життя під чорним золотом вугілля. Це не фантастика, а гірка реальність. І ті, хто живе в ній, категорично відмовляються спілкуватися з приїжджими про незаконні копанки (тут називають «дірки»). Про життя й виживання розповідають тільки під слово честі, не називаючи імені та місця роботи. І не дай, Боже, засвітитися перед об'єктивом фотоапарата... СТОР. 8

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

НАМ ПИШУТЬ

Якби депутатом був я...

...то розробив би закон, який би дозволяв трансляцію реклами тільки після закінчення фільмів та передач. Від тієї численної нав'язливої реклами і голова болить, і серце вискакує, і нерви не витримують. Реклама — це ще гірше за грип!

Ілля ПИСАНКА.

Коломиці, Драбівського району Черкаської області.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

1,5 трильйона доларів — гетьманський спадок українцям?

Схоже, в Україну можуть повернутися кошти з гетьманської скарбниці, які збиралися впродовж багатьох століть. У 1930—1936 роках козацька старшина, яка тоді перебувала в еміграції, перевела їх в облігації і поклала до Федерального резервного банку США під відсотки зі збереженням у швейцарському банку «Security House». Є номер боксу, його реквізити. На той час сума становила 10 мільйонів доларів, однак за більш як 70 років вона зросла до 1,5 трильйона (!) доларів. СТОР. 4

ПОДІЇ

Столичні дерева можуть не пережити зиму

Близько 20 відсотків дерев, які ростуть уздовж київських проспектів і бульварів, можуть не пережити цю зиму, оскільки нині вони фактично законсервовані сіллю. **Як повідомляє канал «ICTV»**, спосіб порятунку столичних насаджень один — перш ніж сніг почне танути, його необхідно вивезти. Довбати лопатою або ломом лід на газонах біля дерев — тільки шкодити корінню або корі. Із сіллю перестаралися ще торік, тому дерева рятували й навесні, і восени минулого року. Однак ця зима стала ще більшим випробуванням для зелених насаджень. «Сніг вивозять, але не в достатній кількості. Він лежить на зелені, на траві, у місцях, де ростуть дерева, і тепер його вже ніхто не вивезе, бо треба буде довбати замерзле разом із землею», — зазначив заст. директора «Київзеленбуду» в Печерському районі Олександр Лисогурський.

Селам Криму бракує молодих лікарів

У сільській місцевості Криму близько 1760 лікарів, або 23% від їх загальної кількості, пенсійного віку. **Як повідомляє агентство «е-Крим»**, щорік літніх лікарів дедалі більше, оскільки молоді воліють працювати в містах. У результаті в сільських медустановах півострова утворився загальний дефіцит лікарів, що у грудні минулого року становив 685 фахівців. Зокрема, у Ленінському районі не були закриті 39 лікарських ставок, у Роздольненському — 26. Щоб виправити ситуацію, Верховна Рада Криму підготувала проект постанови про збільшення на 100 осіб набору студентів із сільської місцевості до Кримського державного медичного університету. Цих студентів набиратимуть до вузу за умови, що після його закінчення вони пропрацюють у своїх регіонах приблизно п'ять років.

КОРОТКО

■ Через негоду залишилась без світла 234 населених пункти в 10 областях України, про шторм попереджено також судна, що перебувають в Азовському та Чорному морях, ускладнено проїзд автошляхами майже у всіх областях, тож рятувальники просять водіїв пам'ятати телефони екстрених служб — 101, 102, 103.

■ У Луцьку співробітники СБУ спільно з правоохоронцями припинили діяльність злочинної групи, яка виготовляла й розповсюджувала через Інтернет порнографічну продукцію.

■ Екологічне відомство Фінляндії схвалило будівництво російським монополістом «Газпромом» газопроводу «Північний потік».

■ У Швеції затримано підозрюваного в організації викрадення напису з Освенціма.

За повідомленнями Укрінформу.

Через негоду в «Київавтодорі» обіцяють працювати в посиленому режимі

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Перегони закінчилися, запитання залишаються

У понеділок стало відомо — більшість виборців віддали голоси за Віктора Януковича. Про особливі зловживання під час виборів не йшлося, і, незважаючи на те, що обидва кандидати — амбіційні й однаково сподівалися обійняти найвищу посаду в країні, перемога одного і поразка другого сприймалася виборчими штабами напрочуд спокійно. Навіть прогнозовані майдани цього тижня не мобілізували. Замість них лише відбувалися мітинги прихильників Партії регіонів біля будинку ЦВК.

Натомість Юлія Тимошенко в понеділок увечері на засіданні фракції заявила, що ніколи не визнає легітимність перемоги Віктора Януковича із «такими виборами», а юристам поставила завдання — готуватися до оскарження результатів виборів. У штабі БЮТ закидали, що конкуренти під час народного волевиявлення використовували масові фальсифікації. Натомість у Партії регіонів це відкидали і навіть демонстрували готовність до ще одних виборів, щоб довести свою перемогу. У вівторок Комітет виборців України поінформував, що БЮТу доведеться оскаржити результати більш як на п'яти сотнях дільниць. У той же день, буквально за кілька годин, з'явилася інформація від Андрія Шкіля, що його політична сила має дані про порушення на тисячі дільниць.

Водночас спостерігачі Парламентської Асамблеї Ради Європи та парламентської Асамблеї НАТО ще в понеділок заявили: «Обидва кандидати повинні погодитися з тим, що ці вибори були демократичними». На цьому тлі готовність Юлії Тимошенко до оскарження результатів у Партії регіонів назвали «замітанням слідів своїх розкрадань». У середу ЦВК вже опрацювала сто відсотків протоколів, згідно з якими Віктор Янукович отримав перевагу у майже три з половиною відсотка голосів. А вже в четвер на прес-конференції народний депутат Сергій Власенко повідомив, що БЮТ має намір оскаржувати результати виборів у Запорізькій, Донецькій, Дніпропетровській областях та в Республіці Крим. Проте на адресу Віктора Януковича стали надходити перші привітання від президентів Євросоюзу — Германа Ван Ромпая, США — Барака Обами, комісара Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу. А колега по партії Сергій Ківалов припустив, що інавгурація новообраного глави держави може відбутися вже 16 лютого.

На тлі виборчих перипетій не менш гостро постало питання про те, що відбуватиметься з коаліцією. Уже в середу, після оголошення попередніх результатів виборів, регіонал Олександр Єфремов розповів, що його партія проводить консультації з усіма політичними силами про створення більшості. Ще у вівторок з'явилася інформація про те, що начебто «НУ—НС» готова підтримати таку коаліцію, однак Ігор Кріль це категорично заперечив. Гострі дискусії цього тижня також викликала можлива кандидатура на пост Прем'єр-міністра. Серед претендентів називали прізвища Миколи Азарова, Юрія Єханурова, Сергія Тігіпка та навіть Арсенія Яценюка, однак жодного підтвердження на користь хоча б когось із них так і не отримано. Натомість учора регіонали заявили про готовність проголосувати за відставку глави уряду і створення нової більшості вже у вівторок. За словами Василя Грицака, для цього «все є — і 226 депутатів, і фракції для створення коаліції, і бажання».

У парламенті цього тижня ухвалили закон про Регламент. Також народні обранці підтримали закон про держзакупівлі.

Надія СМІЯН.

Фінансування лікування онкохворих дітей за рубежем — під особистим контролем глави парламенту

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся із президентом Сумського обласного благодійного фонду «Допомога онкохворим дітям» Валентиною Маркевич і директором медінституту Сумського державного університету, професором Віталієм Маркевичем.

Ішлося про збільшення в бюджеті видатків на програму «Лікування за рубежем» і необхідність створення в Україні Центру трансплантації кісткового мозку, вітчизняного банку донорів, щоб із ним увійти в єдину європейську систему банків донорів. Володимир Михайлович підтримав цю ініціативу й пообіцяв особисто контролювати питання виділення коштів на лікування онкохворих дітей за кордоном. Для цих цілей потрібно закласти в держбюджет-2010 щонайменше 30 млн. гривень.

Валентина Маркевич вручила главі парламенту грамоту від імені очолюваного нею фонду та від імені хворих на рак дітей і їхніх батьків **(на знімку)**, подякувавши Володимирові Литвину за те, що він не залишився байдужим до горя маленьких українців.

...Фонд «Допомога онкохворим дітям» боровся за життя п'ятирічної сумчанки Діани Чернухіної. Дівчинці, хворій на лейкоз, терміново потрібна була пересадка кісткового мозку. Таку операцію могли провести в одній із німецьких клінік. Але не встигли — у вересні минулого року Діаночка померла.

— Торік в Україні 9 із 28 онкохворих дітей так і не дочекалися грошей на лікування. Для їхнього порятунку не вистачало 22 мільйонів гривень. Ми забили на сполох. Наш фонд підтримав Володимир Литвин. Завдяки йому й голові парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Тетяні Бахтеєвій, у змінах до бюджету на 2009 рік Верховна Рада все-таки проголосувала за дофінансування статті «Лікування за рубежем» у розмірі 22 мільйонів. Уперше в історії України були профінансовані всі операції дітей, які перебували на черзі у вітчизняному Міноохорони здоров'я, — пояснила ситуацію «Голосу України» Валентина Маркевич. — Володимир Михайлович попросив нас брати участь у підготовці проекту постанови з питання Центру трансплантації кісткового мозку. Можливо, вдасться закласти фінансування на його створення під час розгляду держбюджету на цей рік.

Ця зустріч відбулася в переддень Дня боротьби з дитячою онкологією, що відзначається 15 лютого. Вітчизняні онкологи давно волають про катастрофічну ситуацію з фінансуванням. Проблема профілактики та лікування раку повинна стати загальнодержавним пріоритетом. А поки що онкологія одержує від держави десять відсотків від необхідної для нормального функціонування галузі суми, у хворих громадян одна надія на добродійників і небайдужих людей...

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Калуш тепер зона надзвичайної екологічної ситуації

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 12 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами доповідача, калуського міського голови Ігоря Насалика, загрозливим є стан на сховищі №2 Калуш-Голинського родовища калійних солей, в якому зберігається понад 10 млн. куб. м відходів.

У районі захоронення високотоксичних відходів гексахлорбензолу сконцентровано близько 50 відсотків наявних на території України небезпечних відходів (віднесених до I класу небезпеки), що спричиняє забруднення повітря, грунтів і водоносних горизонтів у басейні річки Лімниця, яка впадає у Дністер.

Співдоповідач голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Анатолій Семинога зазначив: реалізація заходів, пов'язаних із оголошенням вище названих територій Івано-Франківської області зоною надзвичайної екологічної ситуації, потребуватиме близько 560,807 млн. гривень коштів державного бюджету України. Однак, на його переконання, нині немає впевненості, що кошти будуть використані цілеспрямовано. Тому він закликав депутатський корпус ухвалити документ у першому читанні, а до другого відпрацювати відповідну загальнодержавну програму.

За ухвалення законопроекту висловилися всі промовці. Так, Іван Заєць («НУ—НС») наголосив, що з вирішенням проблеми не можна зволікати, бо питання екобезпеки — першочергові. А весною через паводки ситуація може бути непрогнозованою. Михайло Чечетов (Партія регіонів) зазначив, що регіонали та їхній лідер Віктор Янукович готові «підставити плече» Калушу. Однак сама виконавча влада досить безвідповідально ставиться до вирішення таких питань. А за словами Олега Зарубінського (Блок Литвина), виділені кошти мають бути під жорстким контролем парламенту. Лідер комуністів Петро Симоненко запевнив, що фракція підтримає документ. Він звернув увагу на те, що «таких калушів» в Україні десятки, тому влада має комплексно вирішувати екологічні проблеми. З тим, що таких небезпечних районів багато, погодився і бютівець Олег Ляшко, який закликав колег менше перейматися політикою, а більше вирішувати проблеми загальнодержавного значення.

Підсумовуючи обговорення, Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив, що під час підготовки проекту державного бюджету на 2010 рік мають бути враховані рекомендації для уряду стосовно вирішення екологічних проблем. Їх, на переконання глави парламенту, сесія має невідкладно розглянути на найближчому пленарному тижні.

Після перерви депутати ухвалили зміни до Закону «Про перелік пам'яток культурної спадщини, які не підлягають приватизації».

На початку ранкового засідання народні депутати привітали з днем народження навіть Володимира Демидка.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Іван Куровський, Олег Ляшко, Руслан Князевич.

Наталя ДАВИЧ.

Унормовано правила короткострокового ввезення автомобілів

Вечірнє засідання 11 лютого

На початку засідання Верховна Рада ухвалила в новій редакції доопрацьований після вето Президента законопроект про внесення змін до Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень». Законопроект передбачає, що обов'язковій державній реєстрації підлягають речові права та обтяження на нерухоме майно, а саме: право власності на нерухоме майно, право володіння та користування, право користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб та право забудови земельної ділянки, право господарського відання та оперативного управління, право постійного користування та право оренди земельної ділянки. Як зауважив Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович, це один з основоположних законів, який у принципі дає змогу вибудовувати нормальну ринкову економіку. «Якщо не буде єдиного загальнодержавного обліку прав на те, що належить фізичній чи юридичній особі, в країні ніколи не буде розвитку», — зазначив він.

Ще один ухвалений у цілому законопроект — про внесення змін до статті 11 Закону «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України», — доповнює чинний закон нормою, згідно з якою громадяни-резиденти, які навчаються, працюють за контрактом чи перебувають у шлюбі з іноземним громадянином та стоять на тимчасовому консульському обліку в закордонних дипломатичних установах України, в разі короткострокового відвідування України мають право тимчасово ввезти транспортні засоби для власних потреб на термін до 60 днів без сплати ввізного мита. Водночас таке тимчасове ввезення транспортних засобів можливе за умови, що ці громадяни візьмуть на себе зобов'язання на цих самих транспортних засобах виїхати за межі України.

Далі парламент розглянув три законопроекти про особливості застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва у період виходу економіки України зі стану фінансової кризи авторства народних депутатів Ірини Акімової (Партія регіонів), Анатолія Гриценка («НУ—НС») та запропонований урядом. І 293 народні депутати підтримали в першому читанні законопроект І. Акімової. Так само в першому читанні внесено зміни до Закону «Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами».

У цілому ухвалено законопроект про внесення змін до закону «Про ставки акцизного збору на спирт етиловий та алкогольні напої». Цим рішенням продовжено дію ставки акцизного збору в розмірі 14 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту до 31 грудня 2010 року, з 1 січня 2011 року встановлено ставку акцизного збору в розмірі 20 гривень за 1 літр, а з 1 січня 2012 року — в розмірі 27 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Уряд має розглянути ситуацію в Києві

«На найближчому засіданні уряд повинен розглянути питання про ситуацію, що склалася в місті Києві», — повідомив під час брифінгу заступник Голови Верховної Ради Микола ТОМЕНКО.

У четвер парламент ухвалив постанову про звіт комісії з питань розслідування обставин порушення Конституції та законів, прийняття протиправних рішень посадовими особами Київської міської ради та її виконавчого органу. У цій постанові Кабміну доручено розглянути на найближчому засіданні питання про ситуацію, що склалася в столиці у зв'язку з порушеннями, допущеними особами Київської міської ради та її виконавчого органу, та разом з Рахунковою палатою до 20 лютого цього року проінформувати Верховну Раду про результати перевірок Київської міської державної адміністрації з питань дотримання бюджетного та податкового законодавства.

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, на якого покладено контроль за виконанням постанови, направив звернення до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з проханням посприяти якнайшвидшому розгляду цього питання на засіданні уряду. Парламентарій також звернувся до Генерального прокурора Олександра Медведька з проханням вжити відповідних заходів за матеріалами перевірки, які оприлюднила Тимчасова слідча комісія.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

ФОТОФАКТ

Київ. Народний депутат Михайло Зубець, заступник міністра аграрної політики України Анатолій Мірошников, директор приватного орендного кооперативу «Зоря» (Херсонська область) двічі Герой Соціалістичної Праці і Герой України Дмитро Моторний (зліва направо) під час роботи аграрного форуму: «Державну аграрну політику — в руки товаровиробників», на якому було розглянуто питання розвитку аграрного сектору економіки, інфраструктури села та підвищення соціальних стандартів сільського населення.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Закордонні українці отримають спеціальний статус

Проект закону про державну підтримку української спільноти за кордоном опрацьовується **в Комітеті з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин**. Законопроект, автором якого є народний депутат від «НУ—НС» Оксана Білозір, розроблений з метою удосконалення законодавства, яке регулює діяльність різноманітних інститутів держави та суспільства загалом із забезпечення реалізації захисту державою закріплених в міжнародних актах та Конституції України прав і свобод своїх громадян, які перебувають за її межами. У документі пропонується розрізняти та окремо визначати статус закордонного українця та українця за кордоном. Дається визначення ряду нових термінів, зокрема, таких, як «українська спільнота за кордоном», «українська діаспора», «українська самоідентифікація». Серед законодавчих новел — пропонується утворити орган виконавчої влади зі спеціальним статусом у справах української спільноти за кордоном. Розмежовуються повноваження законодавчої і виконавчої влади у цій сфері тощо.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ВИБОРИ-2010

ЦВК прийняла протоколи від 223 окружних виборчих комісій

Центральна виборча комісія в режимі засідання продовжила прийом протоколів окружних виборчих комісій про підсумки голосування в межах відповідних територіальних виборчих округів.

Цього дня комісія прийняла протоколи від 37 окружних виборчих комісій. Залишилось розглянути протоколи ОВК № 120 та № 126 (Львівська область), які, за попередніми даними, буде доставлено 12 лютого.

Слід зазначити, що комісія очікує надходження 10 протоколів ОВК з позначкою «уточнений». Тож на опрацюванні в ЦВК перебувають протоколи про підсумки голосування 223 окружних виборчих комісій.

Відділ взаємодії із ЗМІ секретаріату комісії.

Скарги під диктовку

Партія регіонів висловлює крайню стурбованість величезною кількістю скарг з боку членів комісій, що представляють кандидата в Президенти Юлію Тимошенко. Як стало відомо зі звернення, розісланого прес-службою цієї політичної сили, «після одержання вказівок «згори» про необхідність створення передумов для перегляду результату виборів штаби БЮТ почали чинити на членів комісій грубий тиск і відвертий шантаж».

Від членів комісій, що пройшли за квотою Юлії Тимошенко, вимагають написання певного числа скарг в окружні комісії з зазначенням фактів нібито порушень, допущених у ході голосування й підрахунку голосів. На зауваження про відсутність таких фактів їх радять придумувати, повідомляє прес-служба Партії регіонів. Мовляв, членам комісії дають зрозуміти, що в противному випадку вони не одержать винагороди за свою роботу, а також у них виникнуть проблеми іншого роду.

Регіонали закликають членів комісій не піддаватися на такі провокації й не ставати заручниками «у брудній політичній метушні, яка ніколи не увінчається успіхом для тих, хто її затіває».

Міжнародних спостерігачів було замало

На урядову телефонну «гарячу лінію» громадяни повідомили про більш як 700 фактів фальсифікації виборів. Таку інформацію розміщено на сайті БЮТ. Звернення свідчать про те, що зловживання мали масовий і системний характер.

Водночас на цьому електронному ресурсі інформують, що міжнародних спостерігачів на народному волевиявленні було надто мало, щоби відстежити масові порушення. На цьому під час прес-конференції наголосив керівник дніпропетровського міського виборчого штабу кандидата в Президенти Юлії Тимошенко Сергій Пасхалов.

«Іноземним спостерігачам слід подякувати за самовіддану працю, але треба врахувати, що у Дніпропетровську на шести виборчих округах (469 дільниць) працювало всього шість іноземних спостерігачів», — повідомив він. На його думку, навіть при великому бажанні у них фізично не було можливості зафіксувати всі кричущі порушення.

«Ми не розуміємо висновку міжнародних спостерігачів, що вибори відбулися чесно та демократично. Ми категорично з цим не згодні», — підкреслив Сергій Пасхалов.

ФОТОФАКТ

Прихильники Партії регіонів встановили чергування поруч із будинком Вищого адміністративного суду України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Є шанс повернути ринки країн СНД

Днями учасники Міжнародного конгресу промисловців і підприємців, до якого входять найбільші громадські об'єднання бізнесу 27 країн, обговорили в Москві перспективи розвитку коопераційних зв'язків та реалізації інфраструктурних проектів. Засідання президії Ради МКПП проводив голова Ради МКПП, президент Українського союзу промисловців і підприємців Анатолій КІНАХ.

Члени МКПП, серед яких і країни СНД, Східної і Західної Європи, Азії і навіть Африки, занепокоєні наслідками глобальної кризи для своїх економік, а також змінами, які несе посткризовий період. «Завдання конгресу — узгодження національних економічних політик, сприяння зростанню промислової і підприємницької активності, — каже Анатолій Кінах. — А тому в полі нашого зору всі зміни на економічному просторі, що сталися останнім часом».

Так, країни МКПП вважають за необхідне узгодити дії у зв'язку зі створенням митного союзу між Росією, Білоруссю та Казахстаном. «Між членами Конгресу існують традиційні кооперативні зв'язки, — зазначає Анатолій Кінах. — Багато з країн є членами таких міжнародних і регіональних структур, як ЄС, СОТ, ЄврАзЕС, і створення митного союзу між окремими країнами може істотно відобразитися на цій співпраці».

У травні в Україні члени МКПП вирішили провести щорічну конференцію країн Східної Європи, Балтії та СНД за участю комерційних та урядових структур. Конференція, зокрема, обговорить вплив митного союзу на треті країни. «Промисловці і підприємці усіх країн — членів МКПП — хочуть бути переконані, що входження їх партнерів до митних союзів не погіршить економічну співпрацю в цілому, — каже голова Ради МКПП. — Цю діяльність необхідно координувати, і завдання майбутньої конференції — визначити плюси для всіх сторін, які несе новий митний союз Росії, Білорусі та Казахстану, в тому числі щодо розширення інтеграції, інвестиційної і комерційної співпраці».

Засідання в Москві підбило підсумки роботи Конгресу минулого року та затвердило план роботи на нинішній. У 2010 році МКПП планує участь в організації та проведенні низки міжнародних конференцій. У травні в Шанхаї пройде конференція з подолання загроз та кризи у світовій економіці, а в червні в Астані обговорюватимуть перспективи розвитку Євразійського економічного простору. Мета конференції в Астані — створення ефективної інформаційної бази країн МКПП, недопущення умов недобросовісної конкуренції, розвиток корпоративної безпеки, визначення виправданого та невиправданого державного протекціонізму.

Перебуваючи в Москві, делегація українських бізнесменів на чолі з Анатолієм Кінахом провела зустріч з президентом Російського союзу промисловців і підприємців Олександром Шохіним. Сторони висловили наміри всебічно сприяти розширенню двостороннього економічного, інвестиційного, виробничо-коопераційного співробітництва, наголосили на ролі громадських організацій ділових кіл, які уособлюють голос «народної дипломатії». Було прийнято рішення про створення об'єднання (асоціації) підприємств і компаній з російським капіталом на території України, з українським капіталом — на території Росії. Нові громадські об'єднання мають максимально допомагати створенню сприятливих умов для виробничої діяльності партнерів, покращенню торговельно-коопераційного, виробничого, інвестиційного клімату, координації спільних проектів.

Керівники Українського та Російського союзів промисловців і підприємців також підписали в Москві протокол про співпрацю у сфері безпеки підприємницької діяльності. УСПП та РСПП вирішили співпрацювати у сфері аналізу практики корпоративних стосунків та вдосконалення їх правового врегулювання, надання інформації про надійність та ділову репутації компаній, здійснення спільних проектів із захисту підприємств — членів УСПП та РСПП, координації дій у процесі посилення їх комерційної безпеки. Президенти домовилися щодо сталих контактів та відпрацювання механізмів зі швидкого та справедливого врегулювання економічних спорів, досудового вирішення корпоративних спорів у випадках, які зачіпають інтереси підприємств — членів УСПП та РСПП.

Петро ТИХИЙ.

Головне слідче управління МВС України в Полтавській області закликає полтавців, які укладали договори у місцевому філіалі фінансової піраміди «Кінгз Кепітал» і не повернули свої кошти, звертатися до міського управління міліції, *інформує наш кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ*

Колишній президент США Білл КЛІНТОН переніс операцію на серці, нині 63-річний екс-глава держави перебуває в одній із найкращих клінік Нью-Йорка *(Укрінформ)*

Борги за газ стрімко зростають

На 70 мільйонів гривень з початку року зросли борги житомирян в оплаті за газ.

До цього призвели кілька причин. Серед них і надто холодна зима, адже в тарифи закладено середньодобову температуру мінус 5 градусів, а насправді вона нижча, тож доводиться спалювати більше газу. Негативно вплинули на дисципліну платежів вибори: населення оплатило лише 70 відсотків нарахованих сум. Не прийнято постанови, яка передбачала б компенсацію різниці в тарифах, тож і кошти на це не надходять. А на додачу, не пройшли платежі по бюджетній сфері — Міністерству оборони, департаменту з виконання покарань тощо. Як відзначив заступник голови Житомирської облдержадміністрації Володимир Дебой, найбільш дисциплінованими споживачами газу залишаються промислові підприємства: вони змушені робити передоплату навіть тоді, коли нічим виплачувати зарплату робітникам. Інакше газ відключать, і виробництво зовсім зупиниться.

Олексій КАВУН.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Зерно засмоктало, як трясовиння

Двадцятирічний юнак, опинившись у люкові зерносховища у приміщенні зерноскладу станції Ярмолинці, загинув під багатотонною масою збіжжя. Річ у тім, що як тільки хлопець ступив на поверхню зерна, його почало засмоктувати, як у трясовину. У обов'язки загиблого входило підсипати і втрамбовувати зерно у ємкість, де зберігається кілька десятків тисяч тонн. При цьому спускатись у саме сховище заборонено за технікою безпеки. Чому він опинився на поверхні зерна, з'ясовує слідство.

Ірина КОЗАК.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Димохід ледь не став убивцею

Лише у ніч на 11 лютого 13 людей, у тому числі шестеро дітей, отруїлися природним і чадним газами. В одному із приватних будинків у селищі Дубище Рожищенського району сильний вітер вночі завалив димохід, як наслідок, шестеро осіб, серед них — одна дитина, отруїлися чадним газом. Один з постраждалих перебуває у важкому стані, решта — у задовільному.

Того ж дня надзвичайна подія трапилася у селі Зоря Володимир-Волинського району. Там семеро людей, у тому числі п'ятеро дітей, отруїлися природним газом. Усіх доставили в центральну лікарню Володимира-Волинського.

Микола ЯКИМЕНКО.

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

На пожежі загинули мати і троє дітей

Трагедія сталася в селі Слов'янка Межівського району на Дніпропетровщині. 33-річна жінка та її троє малолітніх дітей, найімовірніше, загинули від електрообігрівача китайського виробництва, який залишили працюючим на ніч. Чоловік у цей час був на заробітках на Донеччині. Гасити будинок приїхали три машини — дві з Межової і одна із сусіднього, Петропавлівського, району, але зарадити біді уже не змогли.

У селі кажуть, що сім'я була гарна, роботяща. Минулого літа вони купили цей будинок, відремонтували його, але й року не прожили.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

1,5 трильйона доларів — гетьманський спадок українцям?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як стало відомо, нещодавно верховному отаману Українського козацтва Ігореві Вардинцю вручено Вірчу грамоту Опікунської ради казни Українського козацького війська **(на знімку)**. У ній йдеться про те, що Опікунська рада, виконуючи накази попередніх гетьманів, полковників, що збирали й зберігали військову казну впродовж століть, передають право вимог виконання боргових обов'язків Федеральної резервної системи США головному скарбнику Українського козацького війська Володимиру Волкову.

Чому саме Українському козацтву довірено контроль за цими коштами? Опікунська рада роками моніторила козацький рух в Україні й зупинилася на громадській організації, яку очолює Ігор Вардинець. «Еміграція поступово вимирає, — сказав Сергій Аркадійович Розумовський (праправнук Кирила Розумовського), який нині перебуває у Києві, — тому ми вирішили, що про це мають знати в Україні. Переговори щодо повернення коштів ми вели давно. Це дуже складна процедура. Можливо, успіху вдасться досягти, якщо до цього процесу підключиться держава Україна».

За словами Ігоря Вардинця, Національний банк дав згоду на участь у переговорах своїх фахівців. Має бути також підтримка уряду, Президента, щоб гарантувати не лише отримання, а й контроль за використанням коштів. Слід прискорити прийняття закону «Про козацтво», який пройшов перше читання в парламенті:

— У 1991-му році ми були єдиною козацькою організацією. У різні роки її очолювали В'ячеслав Чорновіл, Володимир Мулявка, Іван Білас, тепер Віктор Ющенко. Нас не розкололи. Просто створилося багато паралельних козацьких організацій, яких нині налічується більше 30. У кожної — свій реєстр, строї, нагороди. І таке клонування триватиме до безмежності, доки не буде прийнято закон про козацтво. Це дасть змогу створити потужну силу, яка стоятиме на позиціях державотворення. Можна буде також оголосити гетьманат, хай символічний. До речі, в Росії уже шість років діє закон про козацтво. Відновлено 12 козацьких округів від Сибіру до Дону, є головнокомандувач козацьких військ, радник президента з козацьких питань, єдина форма, реєстр, звання. У нашій організації також чимало напрацювань. Лише в реєстрі 58 тисяч козаків.

Додамо, що вилучити такі кошти з економіки США, тим більше в період кризи, проблематично, тому нині йдеться лише про 3—4 відсотки, а й це — десятки мільярдів доларів. Умови тих, хто закладав кошти на збереження — відродження в Україні гетьманату. Вони можуть піти на освіту, виховання молоді, козацьке самоврядування. Тож хочеться вірити, що нинішня сенсація — не з розряду «золота Полуботка». І річ не лише в скарбі, а в уроках честі й порядності, які подають нам із глибини віків козацькі старшини.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

У пересувному зоопарку мерзнуть і голодують звірі

Інформація про те, що в приватному пересувному звіринці «Мауглі», який стоїть в Сєвєродонецьку, від холоду і голоду гинуть його мешканці, викликала бурхливу реакцію серед захисників тварин.

Одні приносили їжу і гроші, інші «волаюче утримання звірів» постаралися оприлюднити, наголошуючи на тому, що звірів кинули. Власниця зоопарку Нона Ратія опинилася в центрі скандалу: її звинуватили в тому, що у лева обморожені лапи і від голоду він не може встати, що інші тварини не годовані і, надані самі собі, «хворіють і клякнуть». У конфлікт був змушений втрутитися Сєвєродонецький міськвиконком, який спростував невірно подану інформацію: «Служба ветеринарної медицини міста перевірила клінічний стан тварин і встановила, що він не викликає побоювання за їх життя». Нормальний стан тварин і зоопарку відзначила й місцева прокуратура.

Як розповідає Нона Ратія, пересувний звіринець зупинився в Сєвєродонецьку на більш тривалий строк, щоб перечекати непогоду. Через морози на ходу опалювати вольєри із тваринами неможливо, потрібні стаціонарні умови. Усі вихованці звіринця нагодовані й здорові, в усіх є щеплення. Але лев Сімбо дійсно хворіє — в нього відкритий свищ і він вже переніс три операції. «Якби в Сімбо були відморожені лапи, він би на них не вставав, — аргументує господарка. — Він просто слабкий від хвороби. Ми шукаємо в Луганську ветеринара, щоб підлікувати нашого вихованця. Постараємося його тимчасово розмістити в Луганському зооуточку». Вона запевняє, що в господарстві є і сіно, і зерно, і хліб, і м'ясо. Організації це підтвердили. А те, що звірі кричать... то це природа в них така.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область

Картини на снігу найкраще видно з висоти пташиного лету

ФЕСТИВАЛІ

Снігове покривало стане полотном для художників — учасників п'ятого міжнародного фестивалю ленд-арту «Аплікація духу-2010», який розпочинається сьогодні на Вінниччині.

Роботи митці з різних міст держави та зарубіжжя створюватимуть на території скіфського городища під райцентром Немирів. Скіфські вали, які збереглися тут з прадавніх часів, історики порівнюють з єгипетськими пірамідами. Фахівцям так і не вдалося знайти секрет, завдяки чому їх не руйнує природа. Один із організаторів фестивалю вінницький художник Олександр Никитюк каже, що це прекрасне тло для польоту думки учасників фестивалю, темою робіт для яких є створення новітніх міфів — «Міфогенез-2010». А ось розгледіти створені ними полотна можна буде з іншого польоту — роботи зафіксують на камеру з кабіни літака. На основі відзнятого матеріалу буде створено каталог снігових полотен. Запланована організація пересувної виставки, яку покажуть у Києві, Львові, Одесі, Харкові, а також польських містах Любліні та Кракові. Розпочнуть показ із Вінниці.

Віктор СКРИПНИК.

Рекет повертається

Після президентських перегонів у Кам'янці-Подільському поповзли чутки про те, що таксистів та дрібних підприємців навідують «бритоголові» хлопці, вимагаючи від них «данину».

Цих гастролерів начебто бачили в районі центрального базару, а дехто навіть вимушений був поділитися виручкою. Однак люди бояться називати свої прізвища, остерігаючись помсти. Як виявилося, інформація відома й правоохоронцям, але лише на рівні чуток. Жодної заяви до міського відділу міліції з цього приводу не надходило. Та люди й далі продовжують оповідати про «повернення «братків», тиск і образи від яких мали в минулому.

У міськвідділі внутрішніх справ працює гаряча лінія, тож заявник може подати тривожний сигнал. Як запевняє начальник міськвідділу МВС Микола Семенишин, у міліції є всі засоби, аби захистити місцевих підприємців від рекету.

Віра ШПИЛЬОВА.

У Києві на оглядових майданчиках з'явилися підзорні труби

Віднедавна в столиці на двох оглядових майданчиках — під аркою Дружби народів та на березі Дніпра неподалік пам'ятника жертвам голодомору можна помилуватися краєвидами через підзорні труби: 5 хвилин огляду коштує 10 гривень. Купюру установка забирає автоматично. Труба обертається на 320 градусів, по вертикалі переміщується на 30 градусів угору та вниз. Оптика дає збільшення об'єкту у 30 разів.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Усі заполітизовані, розслабтеся!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Заклади громадського харчування та кам'янецькі господині позмагаються, в кого кращий млинець, пиріжок, найсолодший кисіль, найнезвичайніша яєшня. Як кажуть члени оргкомітету, все працюватиме на те, щоб украй заполітизовані під час виборчих перегонів люди змогли розслабитися й відпочити в колі родин, із друзями, всією громадою, набратися оптимізму та здоров'я. Сама ж зима напередодні добряче постаралася, підкинула чимало снігу, ба навіть створила перешкоди для приїзду на свято мешканців сіл — метрові, а подекуди й двометрові перемети на дорогах. Та, як запевнив голова райдержадміністрації Ростислав Ярема, шляхи встигнуть розчистити, **інформує наш кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

Тим часом у Миколаєві Масницю вирішили відсвяткувати в зоопарку. Там спалять чучело Зими, нагодують відвідувачів варениками й млинцями, порозважають піснями, танцями та конкурсами. А всіх, хто прийде до зоопарку в парі, обіцяють пропустити сюди за один вхідний квиток. Адже це ще й День Валентина, **інформує наш власкор Галина ПОРФИР'ЄВА.**

У Луганській області в ці дні також не обійшлося без млинців. В обласному будинку творчої інтелігенції «Світлиця» веселилися діти з обмеженими фізичними можливостями та сироти. Святкували з концертом, конкурсами та розіграшами, а на завершення всіх пригостили смачними млинцями, **передає наш кореспондент Алла АНТІПОВА.**

ФОТОФАКТ

З нагоди Масляної священики Кримської єпархії відвідали неповнолітніх підслідних у Сімферопольському СІЗО й передали їм частування, приготовлені віруючими.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

25 лютого у Київраді — базарний день

Профспілкові організації Житнього та Володимирського ринків планують пікетувати перше пленарне засідання сесії Київради, призначене на цей день. Під стіни міськадміністрації вийдуть незадоволені рішенням про приватизацію двох комунальних ринків столиці.

— Може так трапитися, що на їхньому місці з'явиться дорогі бутіки чи торгово-розважальний центр, як це сталося раніше із приватизованими гастрономами у центрі міста, — побоюється голова незалежної профспілки орендарів «Захист праці» Олег Вернік.

За його словами, про «сенсаційне» рішенні Київради стало відомо через три місяці після його прийняття, коли на сайті КМДА оприлюднили стенограму засідання. Для торговців, орендарів і підприємців така звістка стала справжнім шоком.

4 і 9 лютого ц. р. вони вже провели акції протесту проти приватизації й навіть заручалися підтримкою опозиції — Блоку Кличка у міськраді.

— Ми відстоюватимемо свій ринок до кінця, — каже голова профспілки працівників Володимирського ринку Ігор Трофимов. — У 1996 році, коли була перша спроба ліквідувати Володимирський і під ринок підігнали бульдозери, наші люди ночували на робочих місцях і ринок вистояв.

— Чорнило в ручках закінчується, стільки підписів люди ставлять під зверненням профспілкової організації Житнього ринку проти приватизації! — додає заступник голови профспілки «Захист праці» на Житньому ринку Володимир Погиба.

За даними директора Центру досліджень проблем громадянського суспільства Віталія Кулика, сьогодні 37,5% киян купують різні товари саме на зональних ринках міста, особливо це спостерігається в нинішній кризовий час: «Ринок для найменш забезпечених киян і гостей столиці — чи не єдине місце, де можна купити порівняно недорогі й свіжі продукти харчування. Крім того, ринки дають роботу сотням людей, біля ринків «годується» навколоринкова торгівля. Вони дають стабільні надходження до бюджету міста».

Наталія ОВДІЄНКО.

З РЕГІОНІВ

До хворих дітей пробивалися крізь снігові замети

Сім годин рятувальники МНС і медики долали снігові замети, щоб надати медичну допомогу дітям села Пархоменка Краснодонського району. Трирічній дівчинці, котра страждає на цукровий діабет, потрібна була термінова допомога. Але через сильні снігові замети «швидка» до села не могла добратися. І тоді медики звернулися по допомогу в Краснодонський районний відділ МНС. Рішення там прийняли швидко. До Пархоменка медпрацівників відправили автомобілем спеціального призначення САРМ ГАЗ-66. Уже в дорозі надійшла нова інформація про необхідну допомогу ще одному малюку села: в шестирічного хлопчика була висока температура. Але погода встановлювала свої правила. І тоді на допомогу прийшли працівники райавтодору. Присланий трактор-навантажувач ішов першим і прокладав шлях, а назустріч з боку села дорогу розчищав місцевий трактор. Так лікарі прибули на місце. Дітям надали першу медичну допомогу й повезли в районну лікарню. Завдяки рятувальникам і автошляховикам допомогу було надано вчасно.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Готуються до великої води

На Тернопільщині проведено навчання рятувальників, цивільні служби спільно з населенням розчищатимуть системи водовідведення, меліоративні канали, русла річок. У зоні можливого підтоплення — 560 будинків, де проживає понад 1,2 тисячі осіб. Ці люди вже постраждали від повені 2008 року. Кошти на їх відселення, а це 127 мільйонів гривень у тодішніх цінах, область так і не отримала. Рятувальникам гостро бракує човнів та іншого спорядження. Що казати, коли навіть немає надійних систем оповіщення. Кількість радіоточок з кожним роком зменшується, тому нині ведуть переговори з мобільними операторами з тим, щоб залучити їх. Наразі сніг продовжує падати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Листоноша привласнила гроші пенсіонерів

Восьмеро літніх людей одного з сіл Піщанського району на Вінниччині не отримали пенсію за грудень минулого і січень нинішнього року. Одна з пенсіонерок поскаржилася на це дільничному інспектору міліції. Начальник сільського відділення зв'язку повідомила, що всі пенсійні гроші надійшли вчасно і виплачені у встановлені терміни. У відомостях стояли й підписи пенсіонерів-скаржників. За повідомленням відділу зв'язків з громадськістю головного управління МВС у Вінницькій області, листоношу підозрюють у підробленні документів та привласненні коштів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У НОМЕР

ДОНЕЦЬК

Одними з перших побачать фото із Ванкувера

Виставка «Барви спорту» відомого чеського фотокореспондента Мартіна Сидоряка відкрилася в Донецьку. Автор знімків побував на всіх зимових та літніх Олімпійських іграх, починаючи з 1988 року. А торік відвідав шахтарську столицю. Бути присутнім на відкритті власної виставки фотографу не випало з поважної причини: Сидоряк перебуває у Ванкувері, де в четвер відкрилися зимові Олімпійські ігри. Тож організатори експозиції пообіцяли, що найближчими днями виставка поповниться свіжими знімками, надісланими з Канади. «Цю виставку ми придумали як маленький подарунок Донецьку, — відзначив Генеральний консул Чеської Республіки в Донецьку Антонін Мургаш. — Особисто я дуже люблю спорт і вважаю, що це — перспективний напрямок співробітництва між Євросоюзом та Україною».

Ліна КУЩ.

КРИМ

Відкрили пам'ятник Олександру Пушкіну

На Пушкінському бульварі Ялти відкрили пам'ятник великому російському поету Олександру Пушкіну. Виступаючи на відкритті, міський голова Сергій Брайко відзначив, що така ідея з'явилася ще 1899 року, але тоді її не вдалося втілити у життя.

— Відкриття пам'ятника стало завершальною крапкою в реконструкції Пушкінського бульвару й Пушкінської альтанки роботи знаменитого архітектора Краснова, які ми відкрили в оновленому вигляді в 2008 році, — сказав він.

Автором скульптури став сімферопольський скульптор Віктор Гордєєв, заслужений художник України й АРК. На створення пам'ятника спонсори виділили 300 тисяч гривень.

Георгій ВЕРВЕС.

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ

У барлозі — поповнення

Улюблениця хмельничан бура ведмедиця Аліса, котра мешкає в міському парку відпочинку, народила ведмежат. Хоча до барлогу мати не підпускає, досвідчені доглядальники переконані, що малята вже є. Двадцятирічна Аліса вже всьоме стає матір'ю. Минулої зими вона народила двійню. Лише недавно для однорічних Василька та Василинки знайшли нового господаря. Відтепер вони житимуть у столиці.

Ірина КОЗАК.

У Миколаєві поповнився музей бойової техніки, що воювала під Кабулом

Фото Сергія ПОРФИР'ЄВА.

Ще одна бойова машина стала в музейному ряду техніки, що воювала в Афганістані, на Алеї Слави меморіального комплексу, що в міському парку Перемоги. Напередодні 21-ї річниці з дня виведення радянських військ з Афганістану у Миколаєві встановили ще один пам'ятник — бойову машину піхоти **(на знімку)**. На переобладнання одного з основних транспортних мотострілецьких засобів на музейний експонат і доставку в обласний центр витратили більше 14 тисяч гривень. До слова, зразки техніки були придбані лише на спонсорські кошти й заощадження миколаївських воїнів-інтернаціоналістів. Як повідомив голова Миколаївського обласного союзу воїнів-інтернаціоналістів і запасу Олександр Токарєв, бойова колекція, можливо, незабаром поповниться й вертольотом МІ-8.

Щорічно 15 лютого до меморіального комплексу парку Перемоги з'їжджаються й сходяться тисячі людей, щоб ушанувати пам'ять загиблих, побачитися з живими. На пам'ятному знаку викарбувані імена 64 загиблих героїв. Усього ж пройшли горнило Афганістану 3600 мешканців Миколаївської області.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Перший фестиваль афганської пісні

Міський голова Вінниці Володимир Гройсман братиме участь в організації першого Всеукраїнського фестивалю афганської пісні. З проханням започаткувати такий захід до нього звернулися активісти Вінницької профспілки учасників бойових дій в Афганістані.

— Пісні про події афганської війни нечасто звучать зі сцени, — каже голова зганданої профспілки Анатолій Перебетюк. — А шкода. Коли слухаю їх, аж морозом проймає. Спогади важкі, але вони — частина нашого життя. Зрештою, такий фестиваль потрібний не тільки нам, учасникам тієї безглуздої війни. Підростаюче покоління мало знає про неї. Плануємо тим самим донести правду про війну в Афганістані.

Новий мистецький захід за участю воїнів-інтернаціоналістів з різних куточків країни планують проводити у рамках дня Вінниці. Тим часом Володимир Гройсман запросив до міста популярний російський ансамбль «Голубые береты». Створений у Кабулі 1985 року в розпал бойових дій, колектив пропагує солдатську пісню. Свій виступ перед вінничанами, який відбудеться у понеділок 15 лютого, учасники ансамблю побудують у формі діалогу. Виконання пісень чергуватимуть з розповідями про події афганської війни.

Віктор СКРИПНИК.

У Музеї етнографії та екології Карпатського краю міста Яремче Івано–Франківської області експонується виставка ікон, художніх полотен та скульптур з колекції отця–місіонера Ярослава Свищука (1921–2005 рр.) *(Укрінформ)*

Представник Президента України з міжнародних питань енергетичної безпеки Богдан Соколовський заявив, що Україна зацікавлена невідкладно врегулювати питання міжнародного співробітництва в газовій сфері *(Укрінформ)*

Державна автомобільна інспекція повідомляє

Не таємниця, що на сьогодні процедура сплати штрафу за порушення ПДД досить незручна і забирає багато сил і часу.

Адже крім оформлення протоколу про правопорушення й оплати штрафу в банківському відділенні, водієві доводиться ще й знайти час віднести квитанцію в районне відділення ДАІ, щоб її внесли в базу. А без такої оцінки у власника автомобіля виникають проблеми — не можна зняти машину з обліку, пройти техогляд.

Щоб полегшити життя водіям, цього року планується впровадити зовсім нову, безготівкову систему оплати штрафів. Її суть полягає в тому, що в патрульних автомобілях ДАІ перебуватимуть переносні термінали для здійснення електронних платежів. Таким чином, водії, які мають кредитну картку будь-якого банку, зможуть оплатити штраф на місці. На сьогодні в ДАІ Києва працюють уже 10 таких терміналів.

Якщо експеримент пройде успішно, подібні пристрої з'являться в кожному патрульному автомобілі.

СПОРТ

Бажаючих поки що нема

Олімпізм. Буенос-Айрес прийме сесію Міжнародного олімпійського комітету 2013 року, де буде визначено столицю літніх Олімпійських ігор-2020. У таємному голосуванні МОК аргентинська столиця 58 голосами проти 31 перемогла в суперечці за проведення сесії малайзійський Куала-Лумпур.

Попередній бюджет зборів ? 3,4 млн. дол. Хоча варто зазначити: поки що жодне місто не заявляло про бажання прийняти Олімпіаду 2020.

Турнірна хроніка

Хокей. Пержина, Асіаго (Італія). Міжнародний турнір Євро челендж. 11 лютого. Австрія — Франція. 4:3 ОТ (1:1, 0:0, 2:2, 1:0). **Італія — Україна. 4:1 (1:1, 3:0, 0:0).**

* * *

Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. 11 лютого. «Динамо-Юніорс» (Рига) — «Брест». 3:4 ОТ (2:0, 1:0, 0:3, 0:1). «Металургс» (Лієпая) — «Німан» (Гродно). 2:6 (0:0, 1:2, 1:4).

Футбол. Ми вже повідомляли про недавнє «банкрутство» самарських «Крильєв Советов». І от чергове повідомлення з Росії. Новий президент ФК «Москва» Владислав Плотников зняв клуб із розіграшу російської прем'єрліги. Про це йдеться у факсовому повідомленні від клубу до РФПЛ. Поки що невідомо, чи братиме «Москва» участь у чемпіонаті країни серед команд нижчих дивізіонів.

Відбираються на «Європу»

Бокс. Суми. Тут триває чемпіонат України. Серед його учасників — найтитулованіший боксер останніх років серед любителів світу — Олімпійський чемпіон Пекіна та минулорічний чемпіон світу Василь Ломаченко. Нинішній чемпіонат країни є відбірним етапом на чемпіонат Європи.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

08.02.2010 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 44/71-б Товариство з обмеженою відповідальністю «КРЕЙС НОД» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 18, код ЄДРПОУ 35632173, р/р 2600101018229 в ВАТ «Кредобанк», МФО 321897) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Завтра — День святого Валентина

Сім хвилин на любов

14 лютого — День усіх закоханих та надприбутків для квітково–сувенірних продавців. Для тих же, хто не в парі, — це іще одне нагадування про власну самотність. І правда, скажете ви, адже знайти «другу половинку» за день не встигнеш, тож краще взагалі на вулицю не потикатися. Однак «Голос України» знайшов новий, «імпортований» з–за кордону спосіб знайомства. Під час так званих швидких побачень (speed–dating), які не так давно почали організовувати у великих українських містах, шанси за вечір знайти справжнє кохання... удесятерено. 10 міні–побачень за 70 хвилин — як вам така перспектива?

Завезений зі США, а нині популярний у Європі та Азії новий формат знайомств досить простий. Десять чоловіків і десять жінок зустрічаються у приємній атмосфері кафе, клубу чи книгарні. Кожній парі на розмову наодинці дається у середньому по 7 хвилин, після чого за сигналом чоловіки міняються місцями, пересідаючи за столик до наступної учасниці. Розмовляти можна про все, забороняється лише обмінюватися контактами. Натомість людину, яка сподобається, потрібно відмітити в анкеті учасника, і, якщо симпатії збігаються, організатори вечірки назавтра надішлють вам контакти вподобаного співрозмовника, а йому — ваші.

Олена Сергеєва та Інна Перепелиця почали організовувати такі вечірки у столиці рік тому. Саме тоді, на їхню думку, у багатьох українців з'явилося розуміння того, що робота не може заповнити всі інші сфери життя. «Ми творчо підходимо до формату, розвиваємо його цікавими конкурсами та іграми, особливо на початку заходу, щоб всі учасники могли познайомитися та подивитися одне на одного в різних ситуаціях», — розказали «Голосу України» дівчата.

За словами організаторок, після кожної вечірки збігаються щонайменше три з десяти пар, хоча траплялося й дев'ять. Є й такі, що беруть участь більше ніж один раз, і не лише через невдачі, а тому, що дуже сподобався формат зустрічей: «До нас приходять як на захід-альтернативу походам із друзями в кіно, ресторан або клуб, щоб приємно провести час і розширити коло знайомств».

Жителі великих міст віком 24—35 років, переважно представники середнього класу, з вищою освітою, неодружені, активні та відкриті для всього нового люди — так характеризують своїх клієнтів організатори «швидких побачень». Ось і киянка Наталя, щойно дізнавшись про такі вечірки, одразу вирішила спробувати: «Спочатку було трохи ніяково, але це нормально, адже не знаєш нікого з оточуючих, але потім познайомилася з усіма — було дуже весело. Щоправда, кохання всього життя поки що не знайшла, але, впевнена, все попереду».

Чоловіки теж радо йдуть на такі експерименти:

— Я вже кілька разів ходив на «швидкі побачення». Поки що без особливого успіху. Та якщо ти й справді хочеш зустріти другу половинку, то скористаєшся будь-якою можливістю. Адже намагатися знайти когось особливого у великому місті — це ж як цілодобова робота, — каже 29-річний одесит Артем.

Варто додати, що новий спосіб знайомства не безплатний: можливість сходити на «швидкі побачення» обійдеться вам від 75 до 200 гривень. Однак 24-річну Ірину, як і багатьох інших, це не лякає: «Завтра вперше йду на таку вечірку, сподіваюсь, що у День всіх закоханих і мені пощастить!».

Анна БОЙКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Кохання має запах

Такого висновку дійшли хіміки. А ще вони стверджують, що виникнення закоханості пов'язане з цілою серією хімічних процесів, які відбуваються в нашому організмі. За словами відомого ученого–хіміка Олега Колодяжного, найперше закохані мають завдячувати таким хімічними речовинам, як феромони. Приміром, саме за допомогою них самці комах і тварин легко знаходять свою подругу на досить великій відстані.

— Нині розрізняють два основні типи феромонів: релізери (запускають певну реакцію поведінки комах) і праймери — ті, що змінюють фізіологічний стан особини й модифікують її розвиток, каже О. Колодяжний. Релізери представлено хімічними сполуками, які досить швидко поширюються в повітрі, а от праймери передаються контактним шляхом. Серед релізерів розрізняють кілька підтипів. Наприклад, атрактанти — закличні речовини, стимулятори — викликають підвищену активність, детергенти — спричиняють гальмівну реакцію комах тощо. Зазначу, що зазвичай феромони являють собою не одну речовину, а суміш основної, яка переважає за масою, з невеликими домішками інших компонентів.

До речі, першим у світі так званий запах кохання відкрив українець — учений з Буковинського університету Яків Кіршенблат. Щоправда, він назвав феромони — хімічні «звабливі» речовини — телергонами. Утім це аж ніяк не змінює суті.

Нині учені знають кілька сотень підвидів феромонів. Вони впевнені, що кожна людина має свій власний аромат — суміш запахів, обумовлену статтю, генами, типом шкіри, кольором волосся, темпераментом і навіть дієтою. І цей таємничий «коктейль» відіграє особливу роль у виборі об'єкта кохання. Побутує думка, що жінкам подобається запах саме тих чоловіків, молекули ДНК яких максимально відрізняються від генного набору їх самих, і навпаки.

На сучасному ринку парфумерної продукції можна побачити товари, котрі позиціонуються як такі, що містять феромони, а їхні виробники стверджують, що так звані еліксири кохання посилюють привабливість. Що скажуть на це хіміки? І чи справді є докази того, що запахи, які ми вдихаємо, можуть впливати на підсвідомість?

Олег Колодяжний стверджує, що існують докази цього. «Магічні молекули», окрім стимуляції сексуальної сфери, є ще й сильними природними антидепресантами. Завдяки використанню феромонів людина може бути привабливішою, цікавішою. Це певною мірою може сприяти її кар'єрному зростанню тощо. Але феромон, каже вчений, аж ніяк не може управляти іншими людьми, оскільки людина — істота розумна. Така дія феромонів притаманна більшою мірою тваринному світу. Тому вчений схильний вважати, що ауру «сексапільності» чи «афродізіака» навколо парфумів дуже часто робить реклама — оголені тіла, поцілунки, затуманені погляди... Водночас офіційний науковий світ не вважає ці твердження аксіомою. Хоча такі гіпотези теж мають певне раціональне зерно, яке не можна відхиляти.

ДЛЯ ДОВІДКИ

Феромони — це хімічні сполуки, що їх живі істоти виділяють у вкрай малих дозах своїми спеціальними залозами і за їх допомогою приваблюють особин протилежної статі.

Є також думка, що сигнали нюху відіграють важливу роль у формуванні зв'язків між батьками і дітьми, а також між членами родини, які мешкають спільно. Експерименти свідчать: не лише немовлята здатні розпізнавати запах матері, а й мати може впізнати свою дитину за запахом. Були випадки, коли, приміром, мати із великої кількості однакових знаходила майку своєї дитини. Водночас відомо, що жінкам подобається запах чоловіка, якщо сам чоловік їй подобається, і навпаки. Мабуть, тут ще не можна робити якихось остаточних висновків. До того ж зводити все лише до феромонів, каже Олег Іванович, не варто. Адже почуття закоханості супроводжується підвищенням концентрації в крові багатьох гормональних молекул, адреналіну тощо. Гормони та адреналін переводять організм у стан радісної активності. Загострюються всі почуття. До речі, коли ви цілуєтеся, мозок миттєво проводить хімічний аналіз слини та «ухвалює рішення» про вашу генетичну сумісність з партнером. Поцілунок до того ж перешкоджає утворенню стресових гормонів, відповідальних за негативний вплив на людину. Наявність цих хімічних реакцій пояснює, чому закохані відрізняються невичерпною енергією і гарним здоров'ям. Адреналін переводить наш організм у стан певного піднесення, активності, активізує його, якщо раптом той відчує небезпеку чи опиниться у стресовій ситуації, під час сильних переживань.

Є ще одна хімічна речовина, молекули якої синтезує наш головний мозок, і вона має безпосередній стосунок до кохання. Це — окситоцин. Він підвищує чутливість нервових закінчень та стимулює м'язові скорочення. За однією з гіпотез, саме виділення окситоцину призводить до статевого збудження. До речі, варто зауважити, каже вчений, що в організмі з часом виробляється звикання до окситоцину . Щоб збуджувати нервові центри, а отже — підтримувати стан закоханості, їх потрібно дедалі більше. Тим часом за 3—4 роки наш організм уже не виділяє їх у достатній кількості. Про це свідчить і сучасна статистика розлучень — пік припадає на четвертий рік. Але ті, хто зумів пережити цей період, мають дякувати іншим хімічним речовинам — ендорфінам, які діють подібно до заспокійливого морфію.

...Одне слово, з'ясовується: те, що ми називаємо коханням — це просто біохімічні процеси. Але, мабуть, було б занадто просто все зводити лише до хімії. Бо як тоді пояснити хімічною мовою, чому закохані часто мислять і відчувають однаково, чому їх хвилюють близькі проблеми? І ще багато «чому», відповіді на які нам поки що невідомі. І хоч би як людина прагнула помістити в пробірку субстанцію любові й створити аромат, який зробив би нас неповторними, ця формула поки що залишається загадкою. І це, мабуть, правильно.

Марина КРИВДА.

З'ясовується: те, що ми називаємо коханням — це просто біохімічні процеси

Проблема життя людини в умовах глобальної кризи

Видання нової книги Петра Симоненка «Так дальше жить нельзя»* цілком своєчасне й закономірне явище, бо вона присвячена проблемі життя людини в умовах світової фінансово-економічної кризи й боротьбі комуністів за її подолання, за корінні інтереси робітничого класу й усіх трудящих.

У зверненні до читачів зазначається: «Якщо говорити загалом про людство, то в його лексиконі найчастіше вживається слово «криза». Можна сказати, перефразовуючи крилатий вислів Карла Маркса й Фрідріха Енгельса з «Маніфесту Комуністичної партії», що сьогодні «криза бродить по всьому світу...»

Прагнучи знайти відповіді на злободенні питання сучасної кризової ситуації в Україні й на світовій арені, автор книги знову й знову звертається до творів класиків марксизму-ленінізму, неодноразово посилається на «Капітал» К. Маркса, інші роботи, аналізує на їхній методологічній базі нинішні реалії і робить принципово важливий узагальнюючий висновок: «Всі ці пороки і явища капіталізму як системи призводять до неминучих періодичних криз і збоїв у його механізмі, заводять світ у прірву. От чому й нині «Капітал» та інші праці класиків марксизму-ленінізму користуються підвищеним попитом».

Цінність книги полягає в тому, що її автор зібрав та узагальнив величезний фактичний матеріал, проаналізував статистичні дані, посилається на результати конкретно-соціологічних досліджень. На прикладах демографічного спаду, фізичного нездоров'я народу, бідності й нерівності, різкого скорочення фінансування освіти й медицини, зростаючого безкультур'я, морального падіння, роз'єднаності, безвладдя дається одна аргументована відповідь: Україна за 18 років своєї незалежності дедалі більше втрачала свій потенціал і реальні досягнення, які були в країні до 1990 року.

З позицій об'єктивності характеризуються сучасні глобалізаційні процеси, світова фінансова й економічна криза, політична й економічна інтеграція в Латинській Америці та країнах Перської затоки, проблеми однополярного й багатополярного світу, критична ситуація в Центральній Азії, зростання військової напруженості на Близькому Сході, Кавказі, в Америці, життя сучасної України та інших пострадянських республік, колишніх соціалістичних країн Східної Європи, інші події на соціально-економічній і політичній карті світу.

Ці події і процеси розглядаються з позицій класового аналізу та партійності, які поєднуються з гострою критикою буржуазних, опортуністичних і націоналістичних сил.

Велика увага приділяється історичному досвіду. Характерно, що він розглядається не тільки як сукупність знань про минуле, яка в тій або іншій формі включена в сьогодення, а і як таке розуміння минулого, що зберігає свою актуальність для сьогодення й майбутнього. Це допомагає правильно здійснювати соціальне прогнозування і соціальне передбачення, вчить не тільки того, що треба робити, а й того, чого не треба робити.

Заслуговує на увагу зіставлення життя народів України, Росії та інших республік колишнього СРСР у радянський період історії з нинішніми реаліями в економічній, соціальній, політичній і культурно-духовній сферах цих, нині незалежних держав.

Так, наприклад, порівнюються соціальні права українських громадян, надані Конституцією Української РСР 1978 року, і Конституцією України, прийнятою в 1996 році. На основі конкретного аналізу багатьох статей обох конституцій робиться обгрунтований висновок: «На зміну реальним гарантіям соціальних прав громадян прийшло тотальне соціальне безправ'я, що перетворилося на візитну картку правлячого в Україні націонал-олігархічного режиму».

Цікаві приклади зіставлення діяльності Ради Економічної Взаємодопомоги, Організації Варшавського Договору з діяльністю Міжнародного валютного фонду, Світового банку, НАТО та інших організацій на світовій арені. Тим самим досліджувана проблема кваліфікується як з позицій патріотизму, так і з позицій усієї системи міжнародних відносин.

На конкретних і переконливих прикладах автор книжки обгрунтовує центральний висновок: головною причиною такого різкого загострення ситуації у світі став «сучасний капіталізм, що веде людей у політичний і соціально-економічний глухий кут, і тільки перехід до соціалістичного суспільства забезпечить нормальне життя кожній людині».

Саме такий прогнозований висновок напрошується із практики Китаю, В'єтнаму, Куби та інших країн, що обрали шлях побудови соціалістичного суспільства XXI століття. Трудовий народ цих країн під керівництвом комуністичних партій досягає вражаючих результатів в економічному розвитку, гідно протистоїть глобальній фінансово-економічній кризі.

Як бачимо, лідер українських комуністів — оптиміст стосовно майбутнього розвитку України та інших країн, народи яких дедалі активніше виступають проти панування «золотого мільярда» і розвитку глобалізаційних процесів за американським зразком. Комуністи пропонують конкретні заходи антикризового характеру, реалізація яких дасть змогу витягтися нашу країну із глибокої прірви.

Реалізація оптимістичних сподівань знайшла перше своє втілення в об'єднанні лівих і лівоцентристських партій у єдиний блок навколо Комуністичної партії України. Союзники підтримують комуністів із багатьох важливих питань внутрішньої й зовнішньої політики країни: відсторонення від влади нинішнього режиму, повернення народовладдя, усунення олігархів від керування економікою, радикальний перегляд зовнішньої політики, про позиціонування російської мови як другої державної, домовилися боротися проти націоналізму на території України, за відмову її від вступу до НАТО.

Книжка лідера українських комуністів доповнює і розвиває його попередні роботи. В ній висвітлено кардинальні особливості періоду розвитку України й усього світового співтовариства, на який припадає глобальна фінансово-економічна криза. Водночас багато чого пояснюється й у подальшому перебігу подій, що дуже істотно для посилення боротьби комуністів і їхніх союзників за права трудящих мас, їхнє гідне життя.

Автор перебуває в гущі гострих політичних подій, прагне осмислити їхню суть, досліджує соціально-економічні, політичні й духовно-культурні проблеми, що накопичилися в Україні й на світовій арені. Уже одна ця обставина робить її «читабельною», викликає безсумнівний інтерес у читача, особливо в молоді, що завжди прагне одержати правдиве уявлення про розвиток своєї країни та інших країн світу.

Робота втілює в собі риси не тільки науковості, логічної культури, а й політично актуальної публіцистики. Вона написана образною мовою, являє собою живу оповідь. Звісно, не все в ній рівнозначно стосовно глибини аналізу досліджуваної проблематики, що властиве кожній книжці більшою або меншою мірою.

Важливіше й цінніше інше: книжка Петра Симоненка «Так дальше жить нельзя» є серйозною дослідницькою роботою, що базується на глибокому знанні української та світової дійсності, містить теоретичний аналіз багатьох аспектів сучасного глобалізованого світу, показує наполегливу й цілеспрямовану боротьбу комуністів і їхніх союзників за ефективне й своєчасне рішення злободенних проблем життя трудового народу України.

Олександр ВАЛУЙСЬКИЙ,
доктор філософських наук, професор.

Друкується в рахунок квоти депутатської фракції КПУ.

* СИМОНЕНКО Петро. «Так дальше жить нельзя. Политик о политике: сборник статей». — К.: Видавничий дім «Адеф-Україна», 2009, — 192 с.

РЕГІОНИ

➤ *ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ*

Зупинка підприємства — ультиматум для уряду

Інформація у ЗМІ про те, що найближчим часом група «Приват», що контролює ВАТ «Нафтохімік Прикарпаття» (Надвірна) і «Галичина» (Дрогобич), може зупинити ці два НПЗ через їхню збитковість, занепокоїла прикарпатців. Річ у тім, що «Нафтохімік Прикарпаття» є одним з найпотужніших підприємств краю, де працюють понад півтори тисячі людей.

Причому кваліфікованих, як підкреслюють у Надвірнянській райдержадміністрації. По району питома вага надходжень від «Нафтохіміка Прикарпаття» становить 29% від загалу.

На нещодавньому брифінгу голова Івано-Франківської ОДА Микола Палійчук, коментуючи ситуацію на заводі, зазначив, що доля «Нафтохіміка Прикарпаття» залежить від Кабінету Міністрів. А інформацію в ЗМІ про його можливу зупинку назвав свого роду ультиматумом для уряду. «Якщо уряд не дає можливості аверсної прокачки нафти нафтопроводом Одеса-Броди, то ми не забезпечуємо наші заводи азербайджанською нафтою, яка має низький вміст сірки, а отже, може перероблятися на підприємстві без проблем. Тобто завод запустимо лише тоді, коли вирішимо питання аверсу», — наголосив він.

Микола Палійчук зауважив, що сьогодні підприємство працює менш як на 10% своєї потужності. Водночас «Нафтохімік Прикарпаття» є бюджетоутворюючим підприємством не лише для Надвірнянського району. «Якщо завод стоїть, то падають показники всієї області», — зауважив він.

Дарина НАЗАРЧУК.

➤ *ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ*

Лише модернізація дозволить тримати небо

Питання співробітництва у сфері модернізації і виробництва засобів зв'язку на літаках, що є на озброєнні у підрозділах Повітряних сил нашої держави, обговорювали у Вінниці представники командування з фахівцями двох відомих ізраїльських фірм у галузі високих технологій.

Про це повідомили в медіацентрі Повітряних сил, штаб яких дислокується у Вінниці.

Гості презентували свої проекти вдосконалення засобів зв'язку на землі і в небі.

«Ми зацікавлені у співпраці так само як ізраїльська сторона, але її продовження багато в чому залежатиме від можливості фінансового забезпечення у вирішенні даної проблеми», — наголосив заступник командувача Повітряних сил ЗС України генерал-лейтенант Сергій Онищенко.

За його словами, модернізація бойових літаків — єдиний спосіб продовження терміну їх експлуатації, а також підтримки у належній боєготовності. Про придбання нових літальних апаратів для нашого війська мова не йде. Тому й обрано інший напрям. На жаль, поки що програма модернізації, схвалена урядом, не фінансується навіть наполовину.

Віктор СКРИПНИК.

Золоті діри Шахтарська

РЕАЛІЇ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наївно думати, що втручання держави в наведення порядку залишить добровольців дірок без роботи, а власників нелегальних шахт без надприбутку.

— Уся ця боротьба нагадує бій з тінню, — каже депутат Шахтарської районної ради Донецької області, голова комісії з депутатської діяльності, етики, правової політики, законності та правопорядку Іван Кривошликов. — Починаючи з 2007 року я стукаю в усі двері, за якими повинні дотримуватися законності, покласти край розкраданню нашого добробуту. Але дірки як були, так і залишаються. На чорному ринку тонна вугілля коштує 500 гривень, з них близько 100 одержує шахтарська зміна, інші йдуть у кишеню «хазяїну». За зміну на-гора одна копанка видає до 20 тонн вугілля. Лише в нашому районі таких дірок більш як 200. Нескладно підрахувати доходи таких ділків.

— Пропрацювавши на дірці майже чотири місяці, — розповідає Юрій, — і одержавши травму, я кинув цю справу. Звичайно, робота оплачується добре, але умов чи якого-небудь соціального захисту немає. Працюєш на свій страх. Один рубає вугіллячко, інший — завантажує в баддю. За знаком включається лебідка й тягне видобуток нагору. На землі стоїть, як ми називаємо, «шибениця», через яку баддя висипає вугілля. От і весь процес. Тільки досвід роботи шахтарем допомагає відчути небезпеку. Іноді буває, що шар завтовшки лише 70 сантиметрів і довбаєш його відбійником лежачи. Якщо щось трапиться — відповідаєш сам. Пашеш і пашеш, виходу немає. Знаєш, що тобі в потилицю дихають ще десяток безробітних шахтарів, готових замінити тебе.

У приватних розмовах чоловіки розповідають, що «кришує» такі виробництва виконавча влада й силові структури. Заплати перший внесок — 2—3 тисячі доларів — і можеш сміливо копати вугілля. Система оповіщення діє миттєво. У разі приїзду якої-небудь комісії всі робітники залишають ділянку й залучати за незаконний бізнес начебто й немає кого... А видобуте у такий спосіб вугілля, крім продажу населенню, завозять на шахти, де його скуповують і вписують у свій план видобутку.

— Якість і ККД такого вугілля вкрай низькі, — каже 83-річний пенсіонер Олексій Михайлець **(на знімку вгорі)**. Раніше він одержував вугілля безплатно, як колишній шахтар. — Шахта, на якій працював, закрилася, і доводиться купувати в нелегалів «молоде» вугілля, що лежить на поверхні.

Колись маркшейдерські карти покладів вугільних шарів держава відзначала грифом «цілком таємно». Тепер у нелегалів є координати всіх виходів на поверхню вугілля. Досить зняти невеликий земельний покрив і вперед, копай вугіллячко.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Шахтарськ Донецької області.

Фото автора.

На чорному ринку тонна вугілля коштує 500 гривень, з них близько 100 одержує шахтарська зміна

ОБ'ЄКТИВ

5 лютого. Крим, Севастополь. На півострові знову погіршала погода.

6 лютого. Вінницька область. У селі Старостинцях Погребищенського району відбулися урочистості з нагоди газифікації населеного пункту.

7 лютого. Другий тур виборів Президента України.

8 лютого. Дніпропетровська область. Орджонікідзе. В результаті вибуху в двоповерховому житловому будинку постраждало 7 осіб.

9 лютого. Сесія Верховної Ради України прийняла у першому читанні зміни до закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні», які розширюють перелік осіб, віднесених до категорії потерпілих від репресій, та передбачають гарантії їх соціального захисту.

10 лютого. Акція проти забудови скверу на столичній вулиці Прорізній.

11 лютого. Київ. Презентація фотоальбому відомого українського фотомайстра, фотожурналіста газети «Голос України» Олександра Клименка «Крізь вогонь і сльози», присвяченого миротворчій діяльності Збройних сил України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, ГУ МНС у Дніпропетровській області, Укрінформу та УНІАН

Українські та білоруські майстри пера планують найближчим часом здійснити кілька спільних проектів. Про це вони домовилися на XVII Міжнародній книжковій виставці–ярмарку, яка проходить у Мінську *(Укрінформ)*

У Спілці письменників України відбувся 14–й всеукраїнський фестиваль поезії та авторської пісні «Сліва–фест», організований письменником і видавцем Сергієм ПАНТЮКОМ *(Укрінформ)*

ЮВІЛЕЙ

Слово в руках вихователя

Відзначив своє 70–ліття Пилип Захарович Переяславець — дніпропетровський поет, автор книг «Дивосвіт» та «Стою на Калитві», лауреат Всеукраїнського конкурсу з розмовних жанрів, завідувач кафедри сценічного мовлення Дніпропетровського театрально–художнього коледжу, добрий і надзвичайно великодушний вчитель.

Припливло й моє нестримне
...ліття.
Сонцем посміхається у світ...
І сія життєвим розмаїттям
Осеней і весен, зим і літ.
Обійма дитячими літами.
Матір'ю і батьком обійма,
Вчителями, друзями, братами,
Рідними і близькими всіма.
Юністю й любов'ю обіймає,
Думкою — про диво майбуття
І у душу щедро наливає
Невимовні в слові почуття.

Це — з його віршів.

Кажуть, не ми обираємо професію, а вона сама обирає нас. Закінчивши Дніпропетровське театрально-художнє училище (тепер — коледж), Пилип Захарович працював у театрі, філармонії, на телебаченні. А знайшов своє покликання у педагогіці. Й уже багато років виховує майбутніх акторів. Серед його учнів вже є заслужені діячі мистецтв, заслужені артисти, заслужені працівники культури України, лауреати міжнародних і всеукраїнських конкурсів.

Щиро й віддано, з року в рік, вчить Пилип Захарович дітей своїх шукати красу в усьому, любити і творити добро, щоб дійти до вершин — і в моральному, і в творчому плані.

Хочеться мені в житті набутися
І добра багато натворить,
Щоб ніколи в людях не забутися,
Щоб у їхніх душах вічно жить.

Прагнеться щасливо налюбитися,
Вволю нарадітися з людьми,
В суєті повік не загубитися,
Мати долю з вільними крильми.

Хочеться сповна краси напитися
З Всесвіту — любові джерела,
У завітних помислах здійснитися,
Щоб душа вдоволена була.

Його педагогіка — тепла. У «нашій хаті», як називає Пилип Захарович свій маленький клас, можна відкривати душу й сповідатися щиро, знаючи, що завжди почуєш оті мудрі, цілющі слова, що дорожчі за будь-яке золото. Бо це так важливо для молодої людини, яка шукає себе в мистецтві, — допомогти відкрити себе, прищепити (а не нав'язати) любов до рідної мови, до Шевченка, Довженка, Вишні...

За лінощі та пустощі називає вчитель учнів своїх розбишаками. А перед виходом на сцену заряджає їх всеосяжною любов'ю до всього прекрасного, з чого народжується творчість.

А звідки ж сам він бере натхнення і сили? А бере він їх від царичанської землі, де народився, від гори Калитви. А ще — від своїх учнів, які сьогодні зичать йому щедрого натхнення, любові й віри!

Ангеліна ПАВЛОВА.

Дніпропетровськ.

Магнетизм борщівської сорочки

Довгими зимовими вечорами чи не в кожній хаті у селах Борщівського району жінки вишивають. Повелося це здавна, коли дівчата готували собі весільне вбрання, вийшовши заміж — чоловікові й дітям сорочки, а коли в очі заглядала старість, вишивали вдяганку, в якій відходили в інший світ. Сорочки передавали у спадок, вони служили оберегом для багатьох поколінь. Час вносить корективи у крій, тканини, нитки, візерунки. Але незмінною залишається любов до її величності борщівської сорочки — унікального явища нашої культури.

Уляна Яремій вишивала сорочку дві зими.

Етнографічний клондайк

Уляна Яремій, працівниця Борщівського краєзнавчого музею, розповідає, що сорочку собі вишивала дві зими. Її бабусю видали заміж у чотирнадцять літ, тому сорочку вона вишивала вже після заміжжя. Уляниній матері у спадок перейшли сорочка, дві горбатки (безрукавки), дві крайки (пояси), дві запаски (фартухи), а дочок у неї три. Поділила усіх, як могла. Бабусина сорочка за традицією дісталася наймолодшій, котра залишилася вдома, а пані Уляна — найстарша. Дуже хотілося мати таку сорочку, як була в бабусі, тож узялася вишивати.

Рукави її сорочки помережані чорними нитками. Вони символізують зорану ріллю. Чорний колір характерний для борщівських сорочок. Одні кажуть, це шана землі, інші — що так виливали тугу жінки за чоловіками. Вчителька-пенсіонерка Ганна Миколаївна Матійчук із села Більче-Золоте також береже чорну бабусину сорочку. Каже, у чорних сорочках навіть заміж виходили. Нібито сім поколінь жіноцтва Борщівського краю мали носити такі сорочки на знак жалоби за загиблими чоловіками. Змінилося більше семи поколінь, а традиції живуть. Щоправда, її донька Ольга вдягнена у веселішу, вигаптувану квітами сорочку вже своєї бабусі. У свою чергу, пані Оля вишила сорочку десятирічній доні Оленці.

Найважливіше, що цей ланцюжок не переривається. У вишиванці ніби зашифрований генетичний код роду. Матері вишивають малечі сорочечки, починаючи з дитсадка. Підрісши, дівчатка вихваляються, чия сорочка гарніша. А якщо вона з бабусиної чи прабабусиної скрині, то стає предметом особливих гордощів. Модниця у вишиванці і джинсах на дискотеці не дивина. У Борщівському аграрному коледжі у Шевченків день усі приходять на заняття у вишиванках.

Мода і потреба не дають загинути давнім традиціям. Тут навіть фестиваль три роки тому започаткували: «У Борщівському краї цвітуть вишиванки». Кожен, від голови райдержадміністрації, ініціатора й натхненника цього свята Івана Чепесюка до найменшої дитини, — у вишиванці. Кожне село демонструє свої строї, традиції, співанки... Справжній етнографічний клондайк. Тут навіть Богородицю зодягнули у борщівську вишиванку. Можна сперечатися, чи доцільно це з точки зору релігійних канонів, однак у художників своє світосприйняття.

Художниця зодягнула Богородицю у вишиванку.

Бабусі — мов грецькі богині

Справжня берегиня і знавець борщівської вишивки — старший науковий працівник Борщівського краєзнавчого музею Наталя Николин. Вона багато літ вивчає її і не перестає дивуватися цьому феномену. Мистецтвознавці кажуть, що більше ніде в Україні не побачиш такої дивовижної краси, витвореної жіночими руками. У ній закарбовані фрагменти трипільської культури. В узорах повторюються елементи магічних знаків, що є на викопаних на місцевих городах горщиках тієї доби. А ще вони вражають технікою вишивання: колодка, хрестик, хрестик з підстилом, низь, кучерявий стіб, гаптування, гладь, ланцюжок, стебнівка... Деякі безнадійно втрачені. Та й навряд чи можна їх повторити на нинішньому полотні. Адже давні сорочки вишивали в основному на вибіленому на придністровських берегах домотканому конопляному полотні. Це вже потім прийшли льон, штапель, поплін та інші фабричні тканини. Змінювалися й нитки. Лише тут вишивали нитками з чорної овечої вовни, що не линяли. Їх називали бавною. Згодом з'явилися волічка, сухозліть, бісер, пацьорки, лелітки, муліне... Крій також із часом мінявся. Для давніх борщівських сорочок характерні плечові вставки, тут кажуть — уставки. Вони дещо сковували рухи, зате робили поставу гордою і величною. На старих світлинах бабусі й прабабусі нинішніх модниць — мов грецькі богині.

На зміну строгим геометричним орнаментам приходили легкі квіткові мотиви. Якщо раніше вишивальниця обов'язково вкраплювала обереги від вроків, то на пізніших сорочках цього нема. Зате борщівська сорочка заграла усіма кольорами. Це по-своєму гарно. І все ж чорна сорочка — неперевершена. Її оцінили і Катерина Ющенко, і Юлія Тимошенко, й інші відомі люди, яких бачили у такому вбранні.

За чорною борщівською сорочкою розгорнулося справжнє полювання в Україні й за кордоном, колекціонери ладні платити за неї чималі гроші. Борщівськими селами не раз проїхалися «чорні археологи», вимітаючи зі скринь місцевих господинь усе менш-більш цінне. Не кожен при нинішньому безгрошів'ї втримається від спокуси продати вишиванки, хоч люди вже усвідомили, яким багатством володіють. Щоправда, тоді, як більшість його втратила.

Заграниця німіє

Коли Віра Матковська, переїхавши жити до Борщева, потрапила на якесь районне свято, була вражена: такої краси не доводилось бачити. Сама родом з Поділля, але вінницького, вона змалку кохалась у вишивці, але те, що побачила на Поділлі Подністровському, пробудило жагу до колекціонування. Відомий науковець Людмила Булгакова-Ситник каже про цю колекцію: «Я була вражена незвичайною збіркою чоловічих та жіночих вишиванок. Дві доби минули в перегляді та обговоренні близько півтисячі сорочок!» Згодом вона допоможе Вірі Матковській випустити фотоальбом «Борщівські сорочки» українською та англійською мовами.

Найдавніші сорочки з її колекції датовані кінцем XIX століття. Орнамент на жодній сорочці не повторюється. Якщо тепер вишивальниці часто запозичають візерунки одна в одної, то старовинні сорочки не мають двійників. Та й пані Віра колекціонер не традиційний. Вона не ховає свій скарб, а щедро ділиться з іншими. Зодягає у вишиванки окремих виконавців, як ось вокальне тріо «Солов'ї Галичини», й цілі хорові колективи. Скажімо, дитячий хор «Зоринка». Він часто перемагає у міжнародних конкурсах. Заграниця просто німіє перед борщівськими вишиванками, в які зодягнуті юні хористи. Але Віра Матковська вважає, що колекцією можуть милуватися значно більше людей, і мріє про створення музею-студії з виставковою залою, з класами, де можна навчати дітей забутій техніці вишивання, з прокатом сорочок. Дедалі частіше молоді люди бажають стати на весільний рушник у народному строї. Чому б не допомогти їм?

Кілька років тому Віра Матковська переїхала до Тернополя. Думала, тут буде більше можливостей для втілення її задуму. А чиновники зодягнулися у вишиванки, клянуться в любові до неньки-України, але... багатюща колекція Віри Матковської поки що недоступна тернополянам і гостям міста. Пані Віра розповіла мені таке. Якось вони з чоловіком у Петербурзі пішли повечеряти до ресторану. Зодягнулись у вишиванки, чим викликали справжній фурор. Їй пропонували будь-які гроші за сорочки. Не продала. У чужих світах уміють цінувати наше мистецтво. Коли ж ми навчимося це робити? Невже у Тернополі не знайдеться приміщення для колекції Віри Матковської? На кожному кроці — бари, магазини, банки, а що для душі?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Бринить у хорі музика століть

НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

У Великому залі Національної музичної академії України відбувся авторський концерт композитора Олександра Яковчука. Виконавці: Київський муніципальний академічний хор «Хрещатик», диригент — Павло Струць; Симфонічний оркестр Національної радіокомпанії України, диригент — Володимир Шейко. Солісти: Богдана Півненко — скрипка, Анна Нужа — віолончель.

Фото з архіву «Голосу України».

Хочу поділитися міркуваннями після цього концерту. Сильне враження справили обробки українських народних пісень, що звучали у виконанні хору «Хрещатик» під орудою пана Павла Струця. Музична мова обробок — складна й незвична за гармонією та поліфонічними прийомами, але камерний хор блискуче виконав ці твори. Варта уваги хорова фактура. Вона цілком відповідає природі людських голосів. Ніде не було відчутно зловживання звуковими ефектами, які часто зустрічаються у сучасній хоровій музиці. Особливо гарне враження справляє вміння композитора вирівнювати звучання хору по регістрах і завжди проводити головну музичну тему тими голосами, які найліпше звучать у даному регістрі. В цьому є щось подібне до оркестровки в оркестрі. Цією технікою мало хто володіє досконало. Олександр Яковчук сам співав колись як хорист, майже 10 років. Отже, добре знає хор і його специфіку. Взагалі, Яковчук, без перебільшення, є одним із найбільш знаних сучасних вітчизняних композиторів, що працюють у жанрі хорової музики. Є мало українських професійних хорових колективів у світі, які не співали б його «Триптих» або знамениту «Щедрівку». Нині Літургію Яковчука готує до виконання український хор «Булава» із Лондона.

Композитор записав в Україні, Югославії та Словаччині понад 1500 українських народних пісень. І зробив 203 обробки цих пісень для хорів різного складу. При цьому він, на відміну від багатьох попередників, широко використовує так званий принцип симфонізації хорового письма. Яковчук має свій яскравий творчий стиль у хоровому жанрі, що склався у нього дуже рано, — він уже простежується у «Триптиху», написаному автором ще у 22-річному віці. Нині Олександр Яковчук, безумовно, — зрілий майстер хорового письма, який цілком вільно володіє всіма методами музичної виразності. Цьому яскравим підтвердженням були 11 обробок українських народних пісень, виконаних з великим успіхом камерним хором «Хрещатик»на початку концерту.

Далі прозвучав «Концерт для скрипки та симфонічного оркестру», написаний у 2005 році. У цьому монументальному симфонічному полотні розкривається ще одна цікава грань творчості композитора: вміння компонувати музику для концертного виконання, розраховану на блискучих віртуозів-виконавців. Автор використовує як справжні народні мелодії, так і стилізує свої власні теми у контексті розвитку музичного матеріалу. Мовою музики О. Яковчук хоче розповісти світові про свою країну, народ, його боротьбу за незалежність. Композитор знайшов своєрідні музичні інтонації і часів Мазепи, і часів визвольних змагань XX сторіччя.

На закінчення вечора відбулася світова прем'єра «Концерту для віолончелі та симфонічного оркестру», написаного у 2006 році. Цей твір композитор присвятив жертвам політичних репресій в Україні. Трагічний у своїй основі «Концерт» має разом із тим оптимістичне звучання. Вишукана інтонація, глибока і різнобічна характеристика музичних образів у поєднанні з цікавими та органічними прийомами сучасного музичного письма ставить «Концерт» О. Яковчука у ряд визначних творів, написаних для віолончелі з симфонічним оркестром на початку XXI сторіччя. «Концерт» — непересічний за значенням і в музичному, і в громадському житті сучасної України. Попри трагічне звучання, музика «Концерту» вселяє віру в непереможність народу, в незламність його державотворчого духу. Твір закінчується деструктивною «Кодою-Реквіємом» за загиблими в сибірських таборах репресованими українцями, чиї безіменні могили овіяні вітром забуття.

Хочеться відзначити віртуозну гру солістів — скрипальки Богдани Півненко та віолончелістки Анни Нужі. Саме завдяки їхній майстерності слухачі могли гідно оцінити музику композитора. Особлива подяка — чудовому диригентові Володимиру Шейку, чия цікава інтерпретація творів була нагороджена довготривалими оплесками.

Мирослав КОРЧИНСЬКИЙ,
композитор і музиколог.

ДОВІДКА

Олександр Яковчук (нар. 1952 року) закінчив композиторський факультет Київської консерваторії (1976 р.). Член Національної спілки композиторів України з 1978 року, Ліги композиторів Канади та Канадського музичного центру — з 1996 року. Лауреат п'яти Всеукраїнських композиторських конкурсів та трьох міжнародних.

Автор опери «Незабутнє», містерії «Сім слів Малахія», балету «Пригоди у Смарагдовому місті», ораторії «Скіфська пектораль», 14 кантат для різних складів виконавців, п'яти симфоній, двох симфонічних поем та інших творів. Особливе місце у творчості О. Яковчука посідає «Концертна тріада» — цикл із трьох концертів для скрипки, альта і віолончелі із великим симфонічним оркестром, а також чотирьох камерних концертів для скрипки, альта, віолончелі та фагота. О. Яковчук також є автором відомих «12 концертних прелюдій і фуг» для фортепіано та інших творів для цього універсального інструмента. Серед них — цикл «Дикі звірі Канади» та «12 поліфонічних п'єс». Його фортепіанні твори з великим успіхом виконуються в Україні й за її межами. «Etobicoke Music Festival» (Канада) позаторік видав збірник ансамблів Олександра Яковчука для фортепіано в чотири руки та партитуру симфонії-реквієму «Тридцять третій». Нині він поєднує творчу діяльність з викладанням на кафедрі композиції у Національній музичній академії України.

Оперета — оплот оптимізму

Фото з архіву театру.

Прем'єрна вистава Київського національного академічного театру оперети «Ключ на бруківці, або Пригоди весільної ночі» переносить глядачів у ті часи, коли театр був доступним лише для людей з вищого світу. В лівому фойє гостей зустрічають дами та кавалери в розкішному вбранні епохи бароко. І ви раптом усвідомлюєте, що потрапили на справжнісіньке весілля серед інших поважних гостей. Ви стаєте свідками несподіваної сварки між нареченими! Далі вас запрошують в інше фойє, всі сідають за столики, лунає чудова музика у виконанні оркестру і... починається вистава.

«Ми відроджуємо традиції так званого салонного, тобто елітного театру, — розповідає художній керівник Київського театру оперети Богдан Струтинський. — Вистава "Ключ на бруківці" продовжує наш творчий експеримент, адже саме у нас кілька років тому з'явився "Театр у фойє" — камерний, комфортний і надзвичайно інтерактивний. Дійство відбувається на малій сцені, тут обличчя артистів можна бачити зблизька. Це театр найбільшого енергетичного впливу!»

Композитор Жак Оффенбах — неперевершений майстер цього жанру. У виставі є любовні трикутники, коханець у шафі, обдурений чоловік, жіноча логіка, шалені ревнощі та курйозні ситуації. Герої вистави весь час перебувають на межі комічного та драматичного, дія насичена витонченими вокальними номерами. Втім, всі крапки над «і» будуть розставлені, і кохання, що пройшло перевірку на міцність першої ж шлюбної ночі, буде збережене.

Цю постановку на сцені Київської оперети здійснив сам Богдан Струтинський, диригент-постановник — Вадим Перевозніков. Головні ролі виконують як відомі артисти Сергій Павлінов, Сергій Авдєєв та Єлизавета Гаврилюк, так і талановита молодь — Галина Грегорчак, Ірина Беспалова-Примак, Тамара Калінкіна, Анна Середа, Соломія Приймак, Володимир Одринський, Олег Яровий, Михайло Гнатюк. На окрему згадку заслуговують чудові театральні костюми, які виготовила художник Ірина Давиденко. «Оперета — той жанр, який заряджає людей оптимізмом», — наголошує Богдан Струтинський. А прем'єрна вистава «Ключ на бруківці» добре підтверджує цю тезу.

Вікторія СИДОРОВА.

Музика «Концерту» вселяє віру в непереможність народу, в незламність його державотворчого духу

Професор Київського національного університету імені Т. Шевченка Володимир Сергійчук вважає справедливим те, що в Києві вулицю Комінтерну, за рішенням Київської міськради, перейменовано на честь Симона Петлюри *(Укрінформ)*

У Києві по вулиці М. Грушевського, навпроти Інституту літератури імені Т. Шевченка, встановлять пам'ятник українському поетові, перекладачеві та правозахиснику Василеві Стусу *(Укрінформ)*

ПОДРОБИЦІ

Оксана Петрусенко повернулася до Севастополя

Пам'ятну дошку, присвячену народній артистці України, видатній оперній співачці й уродженці Севастополя Оксані Петрусенко, відкрито на будівлі Севастопольського академічного російського драмтеатру імені Луначарського.

Кілька років тому співробітники Севастопольського держархіву за записами в метричних церковних книгах установили дату народження співачки (5 лютого 1900 року) і факт хрещення в Севастополі. Так було завершено суперечку між кількома містами України про право називатися малою батьківщиною Оксани Андріївни. Народження видатного співочого таланта теж відбувалося в приморському місті — Оксана Петрусенко перші кроки на сцені зробила в хорі севастопольської прогімназії для дітей робітників.

Уже як солістка Київського театру опери і балету влітку 1938 року Оксана Петрусенко гастролювала в Севастополі, виступала на сцені театру «Ренесанс» (так раніше називався драмтеатр імені Луначарського).

У творчому активі всесвітньо відомої співачки — партії Одарки («Запорожець за Дунаєм»), Лізи («Пікова дама»), Тоски, Марії («Мазепа»). Вершиною вважають неперевершене й понині виконання Оксаною Петрусенко партії Наталки в опері «Наталка Полтавка».

Пам'яту дошку Оксані Петрусенко відкрили голова постійної комісії Севастопольської міськради з питань культури, туризму, молоді і спорту Сергій Бурштейн, перший заступник голови Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Казарін, начальник управління культури і туризму СМДА Тетяна Зеніна та художній керівник міського муніципального симфонічного оркестру Володимир Кім.

Микола МАГДИЧ.
Фото автора.

Вшанували земляка

У Лохвиці Полтавської області, на батьківщині видатного композитора Ісака Дунаєвського, відбулися урочистості з нагоди 110-річчя від дня його народження.

На сцені районного будинку культури було проведено вечір пам'яті земляка «В його музиці звучить епоха». Захід організували обласна та місцева влада. Виступали симфонічний оркестр обласного муздрамтеатру імені Гоголя (диригент — народний артист України Віталій Скакун), артисти театру Вікторія Ягодка і Маргарита Том, викладачі музучилища імені Лисенка Лариса Лук'янова, Руслан Христиченко, Юрій Михайлівський, а також викладачі й учні Лохвицької ДМШ імені Дунаєвського.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Я одесит! Я із Одеси, здрасьтє...

Один із «королів шпигунів» Сідней Рейлі ввійшов під цим ім'ям в історію декількох країн. Романтик терору суперагент ОДПУ одесит Яків Блюмкін став першою жертвою чекістських «трійок». Син одеського биндюжника головний «скрипаль» Льова Задов був не тільки на службі в Махна, а й в ОДПУ. Усі ці імена пов'язані з Одесою, містом, що ніколи не перестане дивувати своїми «дітьми».

1. Все можуть «королі»

Операції, блискуче проведені цією людиною, ввійшли в навчальні посібники спецслужб багатьох країн як зразок того, яких успіхів може досягти таємний агент. Йому навіть у 800-сторінковій «Енциклопедії шпигунства» приділено 4 сторінки з фотографією та є півтора десятка згадувань в інших статтях, чого не удостоївся жоден ас світового шпигунства (розвідки). А у Фінляндії, в місті Турку, в єдиному у світі Музеї шпигунства є цілий стенд, присвячений Сіднею Рейлі.

«Жоден інший шпигун не мав такої влади і такого впливу, як Рейлі», — йшлося в популярній книжці, присвяченій історії англійської розвідки. Він був майстром замаху — стосовно застрелити, задушити, отруїти, і майстром дамської зваби. Джеймс Бонд початку століття! Його російський друг Борис Суварін писав про Рейлі: «Дуже замкнутий і несподівано відвертий. Дуже розумний, дуже освічений, на вигляд холодний і надзвичайно захопливий. Для друзів своїх, дуже нечисленних, він був своєю людиною, закриваючись, як ставнями, перед сторонніми». А ще його описували так: «Блідий, довголиций, похмурий чоловік з високим похилим чолом і неспокійним поглядом. Хода видавала військову людину».

В історію він увійшов під ім'ям Сідней Джордж Рейлі. Утім, за 51 рік життя набув цілу колекцію імен і прізвищ. Але сам Рейлі ніколи не забував свого справжнього імені, як і міста, в якому з'явився на світ і провів дитинство та юність. Зигмунд Маркович Розенблюм народився 24 березня 1874 року в Одесі. Батько, Марк Розенблюм, був маклером, потім судновим агентом. Мати, уроджена Массіно, походила зі збіднілого дворянського роду. Багато сперечалися про те, де ж в Одесі мешкало сімейство. Останні розвідки вчених і краєзнавців зупинилися на тому, що жили вони в будинку №15 на Олександрівському проспекті, що зберігся донині. Розташований будинок у престижному районі, недалеко від Грецької площі. Нинішні мешканці уявлення не мають, що їхні фікуси стоять у кутках, де «відбував мамине покарання» майбутній «король шпигунства», співробітник британської розвідки — Сікрет інтеллідженс сервіс (СІС), де значився під номером ST-1, нагороджений навіть, кажуть, Військовим хрестом. До речі, просто навпроти будинку Рейлі — знаменита одеська «книжка», ринок, де продаються різні книжки, в тому числі і про «короля шпигунів». Один торговець дуже здивувався, що герой продукції, яку він продає, народився навпроти.

Є припущення, що після закінчення третьої Одеської гімназії Зигмунд (або просто — Зьома) Розенблюм вступив на фізико-математичний факультет Новоросійського університету, де провчився два семестри. А потім в один із днів мадам Розенблюм знайшла записку від свого тихого зразкового хлопчика, котра стала для неї шоком. Зьома писав, що тіло його варто шукати під льодом Одеської гавані. Він думав, що ця записка стане останнім нагадуванням про напівголодне дитинство єврейського хлопчика зі збіднілої родини і що Одеса назавжди викреслена з його життя. Але шляхи Зьоми ще не раз перетнуться з рідним містом.

«Виплив» Зигмунд Розенблюм у Гейдельберзі, де вивчав філософію, потім перебрався до Лондона. До закінчення університету встиг прийняти католицтво, одружитися на ірландці Рейлі Келлегрен, розлучитися з нею, а потім з дипломом хіміка й чудовим для нього прізвищем дружини — Рейлі — зануритися в бурхливий світ пригод і авантюр. У 1897 році за газетним оголошенням він завербувався в наукову експедицію, що працювала у джунглях Бразилії, кухарем. Отут-то й почалася його кар'єра розвідника. Начальником експедиції був майор СІС Фрезерджил.

Усі 28 років, що Рейлі робив кар'єру професійного розвідника, він грав зі смертю в піжмурки, але щоразу щасливо її уникав, виявляючи приголомшливе вміння використовувати життєві обставини й найменші прорахунки контррозвідки.

Першим серйозним іспитом для Сіднея Рейлі стало відрядження напередодні російсько-японської війни в Порт-Артур. Назвавшись торговцем лісоматеріалами, він увійшов у довіру до командування російських військ. У результаті цей «чарівний негідник», як його називали, вкрав оборонний план Порт-Артура та інших фортифікаційних споруд, який незабаром... продав японцям. Відтоді для Рейлі Росія стала основним полем розвіддіяльності. Він чудово володів сімома європейськими мовами й декількома східними. Але рідною була російська мова, а Росія — батьківщина, в якій після 1917 року запанував ненависний йому більшовизм.

На початку 1918 року Рейлі в черговий раз з'являється в Петрограді. І цього разу як «турецьких і східних країн» негоціант пан Массіно (під дівочим прізвищем матері). Познайомившись з Орловим, однокласником якого по Варшавській гімназії був відомий історії Борис Савінков. Орлов виправив Рейлі справжнє посвідчення на ім'я співробітника Петроградського ЧК Сіднея Георгійовича Реллінського. Рейлі негайно перебрався до Москви, тому що цей документ дозволяв безперешкодно входити в Кремль. Там він заприятелював з командиром 1-го латиського артдивізіону Берзіним, якого намагався втягти у змову з повалення уряду й убивства Леніна (і Троцького).

Збутися цій мрії перешкодили земляки Зьоми, такі само авантюристи Яків Блюмкін і Микола Андреєв, які 6 липня 1918 року в германському посольстві, в особняку Берга, що у Грошовому провулку (нині вулиця Веснина, 5), здійснили терракт і вбили німецького посла Мірбаха.

...У 1919 році Рейлі з'являється в рідній Одесі, з якою, думав, у нього вже ніколи не перетнуться шляхи. М. Бригін в есе «Люди, легенди, життя» про це пише так: «Не пройшло непоміченим відвідування пізнім вечором 22 лютого місцевої домовласниці Софії Рубінівни Розенблюм (матері Рейлі. — **Авт.**), котра, до речі, один із своїх особняків на Троїцькій здавала під англійське консульство». Закордонні дослідники дають епізод, що розкриває з великою ймовірністю дитячу адресу супершпигуна: «Проходячи Олександрівським проспектом, Рейлі почав зашпортуватися, його обличчя побіліло, і він упав на землю».

А в місцевих одеських газетах пройшла інформація, що Рейлі в готелі «Лондонський» зустрічався з Григорієм Котовським і... Вірою Холодною. Якоюсь мірою це (перебування Рейлі в готелі «Лондонський») підтверджується телеграмою СХ066117 у Лондон із приводу дружини (чергової) Маргарет: «19 лютого 1919 року. Будь ласка, виплатіть місіс Рейлі з мого рахунка 100 фунтів стерлінгів».

У ті дні в Одесі «куються» величезні капітали, золото й діаманти імперії вивозять за кордон, а представники іноземних розвідок ідуть у бізнес. Однак у рідному місті Рейлі так і не зміг упіймати «птаха удачі». Його вміло відсторонили від грошових «годівниць», і всі його намагання набути багатства в Одесі виявилися марними. Рейлі довелося ні з чим повертатися на береги Туманного Альбіону.

Рейлі за всі роки своєї «кар'єри» проявив себе майстром найвищого класу в плетиві антирадянських змов. Про цю його «діяльність» написано багато книжок, автори яких намагаються розгадати феномен його «шпигунського таланту». Але все має свій кінець. Про те, як чекісти переграли Савінкова та Рейлі, загалом можна уявити, вивчивши (або з книжок, кінофільмів) операцію «Трест». Щоправда, там більше уваги приділяється Савінкову. А Рейлі «виманив» у Ленінград добре відомий Джордж Хілл, який свого часу працював із ним у Росії й навіть дослужився там до радника Троцького. Однак Зьома-одесит не знав, що Хілл на той час був уже потрійним агентом — він працював на СІС, на ОДПУ і на німецьку розвідку. І хоча Рейлі заманили до Росії, він передчував, що ця поїздка може виявитися останньою. Дружині наказав не вдаватися до жодних дій, навіть якщо його затримають. Його дуже добре зустріли на кордоні «свої люди», але в цей же день він опинився... на Луб'янці. Фінал такий. Ніс Рейлі на спині через фінський кордон прикордонник Тойво Вяха (потім він стане І.М. Петровим), допитував чекіст Фраучі (Артузов), убив у Сокольничівському лісі №73 (саме під цим номером значився Рейлі) чекіст Ібрагім Абіссалов.

5 листопада 1925 року (в архівах зберігся рапорт про вбивство Рейлі, №73) його повезли в Богородськ. Усе було передбачено: біля моста автомобіль нібито зламався, Рейлі вивели «прогулятися» і вистрілили в потилицю, а потім «контрольним» у груди. На голову натягли мішок, привезли до санчастини, де вже чекав і фотограф. Санітарові сказали, що цю людину задавив трамвай. На прозекторському столі сфотографували спочатку в шинелі по пояс, потім голого на весь зріст. Поклали в мішок, разом з ним у труну. До 11 вечора все вже було закінчено. Знімки ці зберігаються в архівах.

Наступного дня тіло Зигмунда Марковича Розенблюма було закопано у дворику для прогулянок внутрішньої в'язниці ОДПУ на Луб'янці. Скільки по ньому ходило «послідовників-авантюристів»?..

Є припущення, що саме його доля (втеча з дому через конфлікт із родичами, пригоди в Південній Америці) послужила сюжетною канвою для створення образу й характеру Артура Бертона («Овод» Ліліан Войнич). Виходець із Росії і міжнародний авантюрист Сідней Рейлі надихнув також Ієна Флемінга на створення образа агента 007 Джеймса Бонда. Він став героєм численних книжок і фільмів, а суперечки навколо його біографії не вщухають досі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Репродукції Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.
(Далі буде).

Дореволюційна Одеса. Готель «Пасаж».

Ярослав чи Володимир — хто збудував Софію Київську?

Відкриття науковців Національного заповідника «Софія Київська» може посварити вітчизняних істориків. Завідувачці відділу науково-історичних досліджень, доктору історичних наук Надії Нікітенко вдалося визначити з точністю до дня дату заснування столичної святині. І все б нічого, якби дата більш як на двадцять років не розходилася зі знаним з підручників історії 1037 роком. Більше того, твердження, що освячення початку будівництва відбулося 4 листопада 1011 року (завершення — 11 травня 1018-го) ставить під сумнів список діянь Ярослава Мудрого, який, виходить, лише завершив справу свого батька Володимира Великого. На чому базується сенсаційне відкриття та чому багато хто з науковців не хоче змінювати хрестоматійну дату, «Голос України» запитав у Надії НІКІТЕНКО.

— Володимир Великий замість Ярослава Мудрого, 1018 рік замість 1037-го. На чому конкретно грунтуються такі сенсаційні висновки?

— Хоча 1037 рік став хрестоматійною датою, увійшовши в усі підручники, однак сама Софія говорить про інше. Річ у тім, що я вивчаю собор уже три десятиріччя. Розпочала дослідження з вивчення живопису собору: мозаїк та фресок. І звернула увагу на те, що вони прославляють не Ярослава, а Володимира Святославовича та його дружину княгиню Анну. Тим часом відомо, що у всі часи твори мистецтва прославляли своїх замовників. Однак найголовніше, що ми з провідним науковим співробітником заповідника, кандидатом історичних наук В'ячеславом Корнієнком знайшли цілу низку дуже ранніх датованих графіті. Серед них особливо цікавлять нас найбільш ранні зі знайдених на сьогодні дат (1018—21 і 1022 роки) — вони перекреслюють можливість виникнення собору у 1037 році і незаперечно підтверджують факт початку його будівництва саме за Володимира. Річ у тім, що графіті написано на фресках, а це означає, що до часу їх написання собор уже був не лише збудований, а й прикрашений мозаїками і фресками.

Звичайно, графіті досліджували й раніше, проте досить вибірково. Зараз ми дотримуємося іншої методики — суцільно вивчаємо ці написи. На сьогодні досліджено більш ніж 2000 графіті. Однак ми очікуємо, що їх буде не менше п'яти тисяч, тож цікаві відкриття попереду.

Та вже те, що є в нас сьогодні, дозволяє з абсолютною впевненістю сказати: Софійський собор був побудований за Володимира Хрестителя. Більше того, нам удалося точно визначити дату його виникнення за допомогою Святців, у яких збереглися дні освячення Софії. Відтак ми змогли зробити висновок, що столичну святиню було закладено 4 листопада 1011 року (за Володимира), а освячення престолу і перша літургія відбулися 11 травня 1018 року (за Ярослава). Тобто Ярослав закінчив справу свого батька: він завершив фресковий розпис. Ось і Київський митрополит Іларіон, сучасник зведення храму, підтверджує це у своєму «Слові про Закон і Благодать».

— Чимало вчених як беззаперечний контраргумент наводять «Повість минулих літ». Хто ж викликає більше довіри — літописець чи невідомий автор графіті?

— Окрім графіті, я ретельно дослідила й усі пов'язані з цією проблемою писемні джерела, доступні нам, і дійшла висновку, що літописи не дають точної дати заснування собору: Новгородський згадує 1017 рік, а «Повість минулих літ» — 1037-й. Однак є ціла низка пізньосередньовічних джерел, які підтверджують знайдені написи. Це свідчення Мартина Груневега та Еріха Лясоти — мандрівників, які відвідали Київ наприкінці XVI ст. Крім того, Київський митрополит Петро Могила у 1634 році зробив під центральним куполом свій ктиторський напис, який гласив, що храм почав будуватися 1011 року. Такий само напис був і над головним входом собору. І навіть у XVIII столітті його вважали легітимним — про це ми знаємо зі статистичних описів Київського намісництва.

Але все-таки найцінніше свідчення — саме графіті і живопис собору, які ніколи не виправлялися і не писалися заднім числом. Це сакралізовані тексти, покликані внести у вічність подію, про яку говорять.

— Однак до згоди у цьому питанні все ще далеко: хтось приймає нове датування, інше — не бажають і чути про це.

— Наші опоненти відмовляються від того, що говорить сама Софія. По-перше, це консерватизм мислення. Дуже важко відмовлятися від старого й приставати на нове. Річ у тім, що ці науковці обстоюють свою, заявлену у власних дисертаціях і книжках концепцію історії собору, згідно з якою Софію зведено протягом 1017—1037 років. Дуже прикро, але науковці, які заявляють, що володіють істиною в останній інстанції, навіть не прийшли і не поцікавились цими графіті. Жодної спростовуючої наукової статті ними не опубліковано, хоча ми провели цілу низку міжнародних конференцій, широко опублікували графіті, я захистила докторську дисертацію.

По-друге, раніше у нас не було таких достовірних даних, як згадані датовані графіті, — сьогодні вони є. І закривати очі на ці факти антинауково і просто злочинно. Ці науковці посилаються лише на літописи, але ж літописи — це тенденційні документи. І якщо подивимося на «Повість минулих літ», то побачимо, що вся друга половина князювання Володимира Хрестителя наче випала з тексту — залишилися самі дати. Дані, не вигідні для Ярослава, вилучено. Річ у тім, що він отримав київський стіл не за заповітом батька, а, можна сказати, був узурпатором, тож треба було довести, що саме він — легітимний і найбільш гідний послідовник Володимира.

— Прийняття нової дати на офіційному рівні тягне за собою досить багато змін: від двогривеневої купюри до підручників з історії.

— Я думаю, головне — щоб цю ідею сприйняло суспільство. Нехай це будуть наукові конференції чи публікації — ми готові представляти наші аргументи на будь-якому рівні. Дуже важливо й те, що ЮНЕСКО на 35-й сесії прийняло нове датування. Чим це важливо? Донині вважалося, що вся державність і культура приходили до нас з півночі: прийшов Новгородський князь Ярослав і побудував нам Софію, а насправді вона стояла вже тут до нього. А собор — це візитна картка державності, і він говорить про те, що наша писемність, культура, державність досягли такого злету ще до Ярослава.

— Відповідно до календаря ЮНЕСКО на 2011 рік, наступного року святкується 1000-ліття Софії Київської. Чи плануються якісь заходи?

— Плануємо провести міжнародну наукову конференцію, випустити цілий цикл публікацій і книжок. Будуть і культурні заходи, цикл реставраційних і ремонтних робіт. А це піде на користь не лише Софії, а й усьому суспільству. Адже це така гордість — володіти пам'яткою тисячолітньої давнини, що повністю збереглася.

Розмовляла Анна БОЙКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Народний протест не був рідкістю

Події 1930-х років, пов'язані в народній пам'яті зі страшним словом «голодомор», на Луганщині різнорідні й суперечливі. Вони не зводяться до простої схеми «кат–жертва» — хоча б тому, що жертви не тільки страждали, а й чинили опір. Про це свідчать матеріали кримінальної справи, які зберігаються в архіві Управління СБУ в Луганській області з такої точки зору.

Навіть партійці розуміли

Рознарядки щодо здавання хліба, спущені згори, могли позбавити ентузіазму найбільших оптимістів. Ішов 1932-й, колгоспи ще не зміцніли, одноосібники не розгорнулися, а ще — того року стався великий неврожай зернових. Нереальність доведених планів була очевидна навіть найвідданішим партійцям. Але заперечувати проти поставлених партією завдань вони й не думали, побоюючись обвинувачень у «право-опортуністичному ухильництві та саботажі». Розмова з такими — коротка. У Сватівському районі, наприклад, за невиконання плану хлібозаготівлі керівників низки господарств було знято з посади й віддано під суд. А тих, кого влада звинуватила в приховуванні, розбазарюванні зерна або заниженні планів, заарештували. Одночасно тривали чистки господарств від куркулів та інших «чужих елементів», звинувачених у розкраданні, умисному шкідництві або в інших гріхах. Того ж року партійні осередки одержали юридичне право на конфіскацію колгоспного зерна, і набрав чинності закон, що забороняє видавати колгоспникам зерно за відпрацьовані трудодні, поки доведений план хлібозаготівлі не буде виконано. В село прийшов голод. У пошуках їжі люди почали виходити з колгоспів, пробираючись у місто. Але влада й тут знайшла вихід — система «внутрішніх паспортів» намертво прив'язувала селян до території проживання. Народ почав нарікати, але на активне протистояння наважувалися одиниці.

Пророк Порфирій

Саме в цей час у Сватівському районі заговорили про якогось Порфирія, котрий ходить селами й пояснює людям, що їм треба робити. Така людина справді була. Порфирію Василевському тоді виповнилося 37 років, у нього була дружина й п'ятеро дітей. До революції родина мала 50 десятин землі, 9 голів худоби, вітряк, сільгосптехніку. Землю обробляли самі, без наймитів, і податки платили справно. За соціальним походженням Порфирій вважався куркулем, на початку колективізації з господарством своїм змушений був розпрощатися і вступити до створеної у селі артілі. Але пробув там недовго — вигнали. Влада вважала, що він «проводив роботу з розвалу артілі, висловлював невдоволення колгоспним життям» тощо. Його не тільки вигнали з артілі й забрали майно, а й навіть позбавили виборчих прав. Колишній куркуль став працювати шевцем.

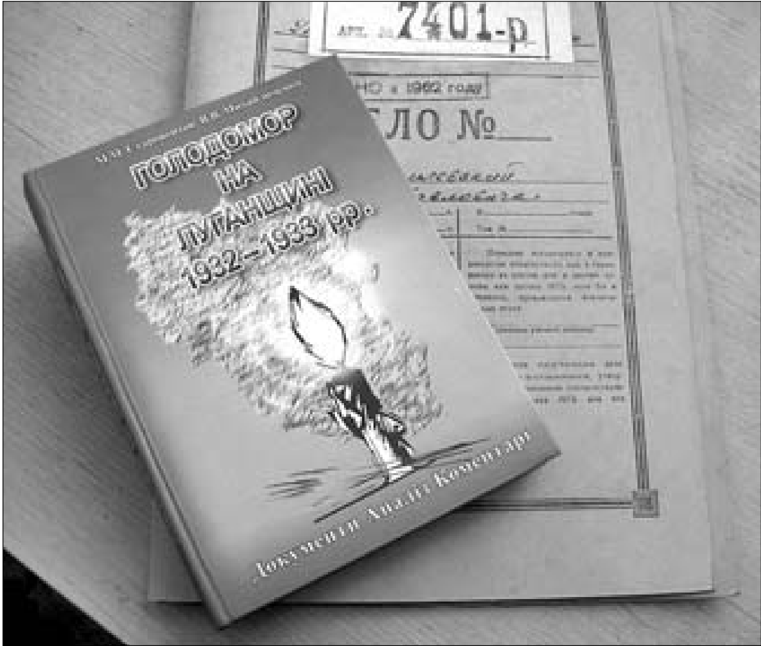

Як свідчать архівні документи, дружина Порфирія не витримала нервової напруги і невдовзі потрапила до психіатричної лікарні, дітей, які залишилися без матері, розібрали родичі. А Порфирій... Найвпевніше, саме глибокий розпач і штовхнув цю людину на самогубний шлях спротиву радянській владі.

Він почав ходити селами Сватівщини й сіяти антирадянські настрої. Спілкувався із селянами, робітниками заводів, заходив у хати. Закликав людей відмовлятися від нереальних планів хлібозаготівлі й вимагати від влади забезпечення продовольством на рік уперед. Порфирій пророкував великий голод у країні й звинувачував у цьому радянську владу. Його агітаторська робота мала ефект. Особливо на його заклики відгукувалися жінки — адже їм треба годувати дітей. Там, де побував Порфирій, збори з прийняття планів хлібозаготівлі зривалися і починалося відкрите нарікання селян. Звичайно, діяльність Василевського привернула увагу відповідних органів. Він був арештований і став перед судом. За антирадянську агітацію, у кращому разі, мав потрапити на Соловки, якщо не бути розстріляним. Але, хоч як дивно, суд Порфирія виправдав. Його просто вислали за межі області, і як далі склалася його доля, невідомо.

Підлягали ліквідації

У пошуках свідчень голодомору слідчі вивчили 54 кримінальні справи, що зберігаються в архівах Управління СБУ в Луганській області, і близько 50 документів обласного Державного архіву.

Судячи з документів, протести проти сталінської політики на Луганщині не були рідкістю. Наприклад, у доповідній записці на ім'я генерального секретаря ЦК КП(б) У С. Косіора від голови ГПУ УРСР С. Редeнса в 1932 році йшлося, що в Біловодському районі діє контрреволюційна терористична організація, що іменує себе «Спілкою визволення студентів». Відповідно до отриманих відомостей, члени організації планували викрасти шрифт із друкарні й виготовити листівки. На пропозицію автора доповідної, ліквідації підлягає п'ять чоловік. Далі згадується повстанське угруповання з-поміж колишніх петлюрівців у Краснолуцькому районі, яким керував «колишній політбандит Суржко, брат агента розвідки УНР (ліквідації підлягає сім чоловік). Доповідається також про «угруповання колишніх білих і розкуркулених, котре очолює колишній білий, який служив у загоні генерала Мамонтова» у Кадіївському районі. Щодо Луганського району, то автор повідомлення звертає увагу на посилення релігійного руху в німецьких колоніях. За його інформацією, на базі молитовень виникла «повстанська контрреволюційна організація, що ставить за мету збройний виступ».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Автор висловлює подяку пресслужбі Управління СБУ в Луганській області за сприяння в підготовці матеріалу.

Хоча 1037 рік став хрестоматійною датою, увійшовши в усі підручники, однак сама Софія говорить про інше

РЕГІОНИ

ЛУГАНСЬК

«Саксонські меморіали» поділилися інформацією

Німецьке об'єднання «Саксонські меморіали» передало управлінню СБУ в Луганській області бази даних «Поховання радянських громадян у Саксонії» та «Радянські військовополонені». Це відомості майже про 60 тисяч радянських військовополонених, які утримувалися в німецькому концтаборі «Цайтхайн» і поховані на його території. Близько 900 з них — мешканці сходу України. Інформація дасть змогу встановити імена багатьох наших співвітчизників, у тому числі тих, які вважаються зниклими безвісти. Базу даних уже введено у відкритий електронний архів Служби безпеки.

Алла АНТІПОВА.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Грошей на наші пам'ятки вистачає хіба що у сусідів

Міністерство культури Польщі виділило Львову в рамках проекту «Спільна спадщина» 5 мільйонів 468 тисяч гривень. І ці кошти місту дуже знадобилися, адже, як зазначила начальник управління охорони історичного середовища міськради, гроші з державного бюджету на охорону пам'яток протягом минулого року не надходили. Тому завдячуючи саме польській підтримці у Львові проведено реставрацію надгробків на Личаківському цвинтарі, відновлено пам'ятник Яну Кілінському в Стрийському парку та частково реставровано стінопис Вірменського та Кафедрального соборів.

Цьогоріч у Львові планують здійснити реставрацію 15 балконів — пам'яток архітектури, для яких уже зроблено проектно-кошторисну документацію. Однак з грошима знову ж відчувається напруга. А в черзі на реставрацію крім балконів — ще довгий перелік об'єктів, які знаходяться в критичному стані. Тому у Львові з нервуванням очікують на приїзд вже у березні експертів Комітету Світової Спадщини ЮНЕСКО, котрі зазвичай роблять висновок, як місто зберігає свої архітектурні перлини.

Ірина ЄГОРОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Буковельські ігри обіцяють неповторне видовище

На гірськолижному курорті «Буковель» з 25 по 28 лютого відбудеться спортивно-музичний фестиваль «Буковельські ігри—2010». Попередній подібний захід зібрав понад 400 учасників з Австрії, Італії, Франції, Чехії, Польщі, Росії, Молдови, Білорусії, Грузії та України. Цьогоріч, за попередніми даними, очікують понад 500 активістів зимового відпочинку. З огляду на велику кількість заявок планується відбірний тур. Його переможці у фіналі позмагаються у слаломі-гіганті. Учасників фестивалю чекає оригінальне нововведення — суперфінал, який проведуть у нічний час. Яскраво освітлена нічна траса зі спеціальною апаратурою та спеціальні костюми дозволять розвинути рекордні для «Буковеля» швидкості. Для переможців встановлено призовий фонд 30000 доларів.

Дарина НАЗАРЧУК.

М'ясо й молоко знову подорожчають?

Ціни на миколаївських ринках і в продмагах кусаються. Цукор — 90 гривень за 10-кілограмовий мішок, на вагу — більше 10 гривень за кіло. Магазинні яйця — по 7—8 гривень за десяток. Олія — по 10 гривень за літр. Вершкове масло — від 28 до 40 гривень за кілограм.

На питання наївної покупниці «чому раптом так подешевіло масло?» продавець Центрального ринку роз'яснив: «Яке там масло, — це ж спреди! Якщо хочете справжнього масла, беріть у пачках». На жаль, цінники на упаковці «справжнього» продукту, у тому числі зробленого на Миколаївщині, вражали — 12 гривень 50 копійок.

До вітрин з молоком раз у раз підходили дідусі й бабусі, уважно вивчали ціни і йшли, бурмочучи під ніс прокльони. На звичайну пенсію молоко, вартістю понад сім гривень за літр, можна собі дозволити хіба що у свята. А отут ще й піднялася ціна на картоплю, буряк, моркву...

Міняємо молоко на йогурт

Зі статистикою сперечатися безглуздо: молоко і сири різко підскочили в ціні. Молоко на 11,4 відсотка, сири на 8 відсотків.

Значно підняли ціну переробники молочної продукції — на цілих 12,8 відсотка. Зокрема ряжанка подорожчала на 2,9%, сметана — на 4,1%, сир плавлений — на 4,6%, кефір — на 4,8%, масло вершкове жирністю до 85 відсотків — на 10,6%, сири тверді — на 19,9%, молоко оброблене — на 18,5%, молоко й вершки згущені підсолоджені — на 25,4%, молоко й сухі вершки — на 37,5 відсотка. Ціни продовжують рости. У тій же категорії залишився тільки йогурт.

Хліб і хлібобулочні вироби стали рости в ціні ще до нового року: хліб подорожчав на 0,7 відсотка, кондитерські вироби з борошна — на 1,8 відсотка.

Хоча, якщо поглянути на загальну статистику миколаївського регіону, причин для подорожчання начебто й немає. Торік у сільському господарстві обсяги виробництва валової продукції виросли на 0,3 відсотка. Удалося на цілих три відсотки перевищити досягнення 2008 року з виробництва зернових культур: їх зібрано 2465,1 тисячі тонн. У загальному обсязі 44 відсотка продовольчого і 56 — фуражного зерна.

Минулий рік був щедрим і на врожай овочів. На Миколаївщині їх зібрано 334,2 тисячі тонн: валовий збір порівняно з 2008 роком збільшився на 22 відсотка. А овочі, дивно, одними з перших виросли в ціні, причому, більше ніж на 10 відсотків. Капуста подорожчала майже на 20 відсотків, картопля — на 15, коренеплоди, у тому числі буряк, морква й цибуля — майже на 10 відсотків, помідори, огірки, гарбузи, бобові — на 8,8 відсотка.

А щодо свинини, то тут теж виробництво явно не узгоджується зі зрослою ціною. За статистикою, поголів'я свиней порівняно з попереднім роком збільшилося на 23 відсотка, птиці — на 3 відсотки.

Державдотація: з гаманця покупця

Як повідомила начальник державної інспекції за цінами Миколаївської області Людмила Коваль, очікується черговий виток подорожчання м'яса, молока й молочних продуктів, а також цукру і рафінованої соняшникової олії (до речі, Миколаївська область свою олію не робить — користується послугами дистриб'юторів). Стрибок цін прогнозується у зв'язку з листопадовою постановою Кабінету Міністрів України, що утвердила мінімально припустимий рівень закупівельних цін на продукцію тваринництва. Приміром, нині фіксована ціна тонни незбираного молока екстра-класу й вищого сорту вже 2600 гривень, молока першого й другого сортів відповідно 2500 і 2120 гривень, тонни яловичини — 13350 і свинини — 12300 гривень (без ПДВ).

На перший погляд, документ підтримує вітчизняного товаровиробника. Але чи так це? Адже в дірявому держбюджеті, навіть напередодні виборів, не знайшлося дотаційних коштів, щоб підняти настрій сільгоспвиробників. А цього року, коли вибори вже відбудуться, обіцяних грошей вони теж навряд чи дочекаються. Отже, різницю цін «вирівняють» покупці — за рахунок своїх убогих зарплат.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаївська область.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

ФОТОФАКТ

Після злив Кіровоградщину щедро закидало снігом — його рівень сягав місцями більш як 50 сантиметрів. Найважче в таких умовах людям поважного віку, вагітним та інвалідам. Дядя Коля *(на знімку)* з шостої години пробиває снігові замети, щоб забезпечити собі та рідним прохід до вулиці. А далі — як хто зможе.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Від нещастя рятує милосердя

Протягом кількох годин бійці резервного караулу № 4 Бобринецького райвідділу МНС боролися зі сніговими заметами, в яких застряг аварійно-рятувальний автомобіль з важко хворим немовлям, його мамою і медпрацівником Бобринецької центральної районної лікарні. В такій важкій дорозі від холоду пасажирів рятувало те, що кабіна опалюється дизельним обігрівачем.

Дівчинка разом з мамою живуть на Миколаївщині, а у Володимиро-Іллінку приїхали погостювати в дідуся й бабусі. У гостях дівчинці стало зле, висока температура спричинила майже критичний стан. Через хуртовини автомобільного сполучення між селом і Бобринцем (райцентр) третього лютого не було. Щоб урятувати дитину, сільський голова Володимиро-Іллінки звернувся по допомогу до начальника райвідділу МНС Миколи Івашкіна. До села негайно виїхала аварійно-рятувальна машина з медпрацівником. Але через снігопади, які тривали дві доби, навіть такий транспорт, що за параметрами можна порівняти хіба що із всюдиходом, 38 км шляху долав майже годину. Тож після огляду хворої лікарка все ж вирішила, що дівчинку треба госпіталізувати. Лікарі дитячого відділення лікарні виявили у дитини гострий бронхіт з дихальною недостатністю II ступеня.

Як повідомили з прес-служби обласного управління МНС, рятувальники впоралися вчасно.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

КРИМІНАЛ

Підпільна гуральня діяла в гаражі

Організували її двоє мешканців села Ковалівки, що в Монастириському районі на Тернопільщині. Судячи з усього, бізнес процвітав. Оперативники Тернопільського обласного управління Держслужби боротьби з організованою злочинністю затримали одного з «підприємців» на гарячому: він саме привіз до магазину сусіднього райцентру Бучач 80 пляшок фальшивої горілки, а в салоні «Ауді» було ще двісті. Пропонували «самопал» по 7 гривень за пляшку. Спиртне розлите нерівномірно, акцизні марки — однієї серії та номера. Вміст пляшок — небезпечний для здоров'я, адже зберігали спирт у ємностях з-під технічного розчинника, розводили водою з-під крана. Про розмах підпільного бізнесу свідчать вилучені правоохоронцями майже 400 пляшок горілки, 265 літрів спирту, близько 2,7 тисячі пляшок з етикетками різних виробників, а також закрутки, акцизні марки тощо. Порушено кримінальну справу, чоловікам «світить» від 5 до 10 років.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Далас знайшов дурман у трусах

Під час прикордонно-митної перевірки потяга Львів—Мінськ у міжнародному пункті пропуску для залізничного сполучення «Удрицьк» затримано пасажира, який мав при собі 200 грамів сильнодіючої наркотичної речовини. Реакцію на наркотик проявив службовий пес Далас, який уже неодноразово відзначався у пошуку заборонених для перевезення предметів. У результаті особистого огляду 24-річного Володимира наркотики виявили у ... трусах. Пасажир пояснив, що у Рівному він познайомився з чоловіком, який попросив його за винагороду у 150 американських доларів доставити наркотики у Білорусь. Чи правду каже перевізник дурману, наразі з'ясовують правоохоронці.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Хабарник зізнався у злочині

На початку грудня 2009 року у місті Володимирі-Волинському у своєму кабінеті на хабарі було затримано одного із керівників місцевої податкової інспекції. Певний час цей службовець займався здирництвом, вимагаючи від підприємців гроші за свої «послуги». За словами керівника регіонального відділення Управління внутрішньої безпеки ДПА України Олега Власюка, таким чином чоловік щомісяця додатково отримував до п'яти тисяч гривень. Як зазначив Олег Власюк, цими днями обвинувачений написав заяву, в якій визнав свою провину. Зараз завершується досудове слідство. Незабаром справу передадуть до суду.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Дали відсіч грабіжникам

У січні зловмисники двічі намагалися пограбувати відділення ПриватБанку в Донецькій області, і жодного разу їм це не вдалося завдяки умілим діям банківських працівників.

Подробиці повідомили в прес-службі банку. Спочатку двоє у масках увірвалися до Старгородського відділення у Шахтарську. Один з них був озброєний пістолетом, другий — молотком. Миттєво зреагувавши на ситуацію, начальник відділення увімкнув охоронну сигналізацію і подав сигнал на пульт відомчої охорони. Поки «ревіла» сирена, нападник намагався молотком розбити скляну перегородку каси, однак скло було обклеєне протиударною плівкою і не розсипалось. Тоді він простягнув руку у касове вікно, сподіваючись знайти там гроші, але всю готівку касир зберігала у сейфі.

Через кілька днів подібний випадок стався у місті Димитрове. Цього разу напали на відділення, розташоване на ринку. Співробітниця банку, якій погрожували пістолетом, нагнулась нібито до сейфу, щоб взяти гроші, а тим часом натиснула кнопку тривожної сигналізації і сховалася під стіл.

В обох випадках зловмисникам довелося тікати без «трофеїв».

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ОГОЛОШЕННЯ

КУРІНЬ

№ 26 (4776) СУБОТА, 13 ЛЮТОГО 2010

У вихідні в Україні пройде сніг, мокрий сніг, дощ, часом сильний. Температура в більшості областей від 1–7 градусів морозу до 0–4 тепла, на півдні від 1 морозу до 7 тепла, у Криму 4–12 градусів тепла. Вітер змінних напрямків, 7–14 м на секунду, часом посилення до 15–22 метрів, у Криму та Приазов'ї до 25 м/с. На дорогах ожеледь. **У Києві** та області сніг, мокрий сніг, часом сильний, туман. Температура від 2 градусів морозу до 2 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ЛЮТОГО

1795. Помер Георгій Кониський, церковний та культурний діяч, письменник. **1806.** Народився Володимир Корнілов, віце-адмірал, герой першої Севастопольської оборони. **1895.** Французи брати Луї та Огюст Люм'єр запатентували апарат для одержання рухомого зображення. День народження кіно. **1920.** Ліга націй визнала безстроковий нейтралітет Швейцарії. **1945.** Визволено від гітлерівців Будапешт. **1950.** Помер Рафаель Сабатіні, англійський письменник, автор великої кількості пригодницьких романів (найвідоміші «Скарамуш», «Одіссея капітана Блада»). **1956.** В Антарктиді відкрито першу радянську наукову станцію «Мирний».

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Поповнення рахунку

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

2

ЗАКОНИ РИНКУ

§1. Не влаштовувати базар

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ *З коханкою хочеться почуватися і красивим, і розумним, і багатим. А з дружиною вільним.*

☞ *У воєнних конфліктах найлегше ставати на чийсь бік за чужою спиною.*

Віктор ІГНАТЕНКО.

Розчарування виборця

Обіцяють кандидати
Українцям рай:
Все здійсниться, мов у казці,
Лише забажай.
Будуть пенсії, зарплати,
Люди заживуть!
А без нас, мовляв, небоги
Геть усі помруть.
Та не віримо ми більше
Цим балакунам.
До солодких побрехеньок
Не звикати нам.
Занепала Україна,
Збанкрутів народ.
Наче нею пронеслося
Кілька тисяч орд...
«Так не можна більше жити,
Ви ж бо не раби!
Тож продайте голос», —
просять
Деякі штаби.
...Чуємо таке не вперше,
Вже набили гуль.
А відтак чи не скрутити
Їм по кілька дуль?

Олег ШРАМКО,
пенсіонер.
Суми.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Балачки

Свобода слова — це коли жахлива правда про те, що коїться у вищих ешелонах влади, сприймається як звичайнісінька балаканина.

Зізнання

Люблю політиків, коли з них знімають недоторканність та порушують кримінальну справу!

Олександр ПЕРЛЮК.

Ідеологи твердять

Кліки без крикливства не буває.

Бувалі радять

Щоб не брати до серця, треба прийняти на груди.

Відкриття істориків

У Мойсея були права водіння по пустелі категорії Є.

Ностальгійна регалія

А що коли заснувати звання «Міжнародний артист СНД»?

Дилема для гривні

Хоч стій, хоч падай...

Борис РЕВЧУН.

Торжество справедливості

Коли ми з дружиною пішли голосувати, ми ще не сповна усвідомлювали, на які випробування наражаємося, адже вулиці столиці перетворилися на справжнісіньке «мінне поле», де кожний наступний крок міг стати для легковажного відчайдухи, так би мовити, останнім. Не знаю, чи бачила більшість городян коли-небудь корів на льоду, але відчути себе безпорадною худобиною з легкої руки матінки-зими та міської влади нині може будь-який законослухняний громадянин.

Я галантно підтримував дружину, але хто кого насправді підтримує в цьому чудернацькому танці, не визначив би навіть суддя міжнародної категорії з улюбленого народом фігурного катання.

Дружина стомилася вже згадувати недобрим словом градоначальника, його спритних засупників та обожнюваних мером знаменитих гречаних бабусь, а тому мовчала, зосередившись виключно на проблемах з власною рівновагою. Раптом вона зупинилася, щоб поправити шапку, і вимовила слова, на які кожний чоловік у спілкуванні зі своєю половиною підсвідомо очікує:

— Скажи мені, Петю, а як це ти, друже, примудряєшся не впасти щоразу, коли повертаєшся з роботи напідпитку?

Від такої несправедливої заяви я на мить інстинктивно звільнив її лікоть, і моя благовірна від найпершого поруху гепнулася долілиць так швидко, що я навіть не встиг її підхопити. Я з переляку незграбно заметушився, швидко підняв її і впевнившись, що дорогоцінні кінцівки моєї дорогоцінної жіночки цілісінькі, трохи оговтався. Обтрушуючи від снігу жінчин кожух, я вгледів, що капосне падіння сталося якраз коло дверей поштового відділення.

— О! — сказав я рішуче. — Зайдімо, дорогесенька, на пошту, мені терміново потрібно відправити телеграму.

— Яку ще телеграму? — здивовано спитала спантеличена дружина.

— Урядову, — нахабно збрехав я і впевнено пояснив: — Один з кандидатів у президенти вчора пообіцяв, що в разі перемоги на виборах достеменно забезпечить у країні торжество справедливості. Так от, треба терміново повідомити сердешного, що цього робити вже не треба, що справедливість нарешті й так восторжествувала.

Я відчув добрячого стусана у спину і по тому, як дружина накопилила губки, зрозумів, що той блискучий дотеп буде мені ой як дорого коштувати... Але погодьтеся, таке вже наше життя, що заради омріяного всіма торжества справедливості ми за ціною, як-то кажуть, їй-богу не постоїмо!

Юрій БОЛЬШАК.

ДОШКА ПОШАНИ

Лови момент

Ольга Боднар, народний депутат, БЮТ (про те, що деякі депутати готові переметнутися до іншого політтабору):

— Ситуація, в якій опинилась Україна, дуже тяжка. Можливо, хтось із чоловіків загубив свої підтяжки, і штани в них трошки спали...

Від чергового:

— От-от, а дехто вже й користується моментом...

Хто останній?

Борис Колесніков, народний депутат (Партія регіонів):

— Ви знаєте, треба вже міняти двері, бо коли почне формуватися нова коаліція, вони не витримають натиску бажаючих увійти в коаліцію...

Від чергового:

— А ви перед входом повісьте табличку: «Матері з дітьми, інваліди, постраждалі від помаранчевого терору йдуть поза чергою, решта сидить по домівках і чекає, коли за ними прийдуть!..»

К О А Л І Ц І Я

Чай холоне

ЧАЙ!

Ігор Кріль, голова партії «Єдиний центр»:

— Не двері у фракції НУ-НС треба міняти, а дахи над головами регіоналів треба ремонтувати.

Від чергового:

— Пам'ятається, Луценко вже приїжджав на бронетранспортері ремонтувати дах — і що вийшло? Тепер двері вдвічі ширші стали. Та й чайника не тільки на «ЄЦ» — на всю фракцію НУ-НС Ахметов припас!..

Дзеркальце моє, скажи...

Віктор Ющенко (про вибори й вибір):

— Я думаю, що Україні буде соромно за свій вибір, але це і є демократія...

— ДУМКА ПРО ТЕ, ЩО Я МОЖУ СТАТИ ПРЕЗИДЕНТОМ, ЗВОДИТЬ МЕНЕ З РОЗУМУ!..

Від чергового:

— А Президент, як завжди, є дзеркалом нашої демократії...

Не треба нас лікувати

Юлія Тимошенко, кандидат у Президенти:

— Я була шокована, коли дзвонять головні лікарі лікарень київських і кажуть, що нам поставили завдання не лікувати тих людей, виписувати їх з лікарень, які не будуть голосувати за Януковича.

Від чергового:

— Скажіть спасибі, що вам не дзвонили ті хворі, яких увесь цей час лікували ви!..

Ч і Ж

Леонід Кучма, колишній Президент (про ситуацію після виборів):

— Я задоволений, що все повертається. Все обнулилося...

Від чергового:

— Ви, як завжди, маєте рацію! Знову маємо ОО!

Собака буває кусачою

Михайло Добкін, міський голова Харкова (звертаючись до журналістки, котра спитала, чому не прибираються від снігу вулиці):

— Я розмовлятиму з вами, коли ви наберетеся мужності, встанете з колін. По-перше, мені незручно з вами в такій позі розмовляти... Наберіться мужності, станьте журналістом, а не ручною собачкою в руках хазяїна.

ПРОШУ СЛОВА

Від чергового:

— Пане Добкін, поміняйте позу й ви, щоб ручна собачка не стала, бува, ротвейлером.

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16211

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053